

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 janvier 2005

PROJET DE LOI
relatif aux communications électroniques

AMENDEMENTS

N° 12 DE M. DESEYN

Art. 3

Compléter cet article par un nouvel alinéa, libellé comme suit:*«Aucun droit exclusif ni spécial n'est accordé ni maintenu pour l'établissement et/ou l'exploitation de réseaux de communications électroniques ou pour la fourniture de services de communications électroniques accessibles au public.»*

JUSTIFICATION

Le projet de loi relative aux communications électroniques vise à transposer en droit belge une série de directives européennes relatives aux communications électroniques, notamment la directive 2002/77/CE de la Commission du 16 sep-

Documents précédents :

Doc 51 **1425/ (2004/2005)** :001 : Projet de loi.
002 : Farde.
003 : AmendementsBELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 januari 2005

WETSONTWERP
betreffende de elektronische communicatie

AMENDEMENTEN

Nr. 12 VAN DE HEER DESEYN

Art. 3

Dit artikel aanvullen met een nieuw lid, luidende:*«Er worden geen uitsluitende of bijzondere rechten toegerekend noch gehandhaafd voor het aanleggen en/of het beschikbaar stellen van elektronische communicatienetwerken, of voor het verrichten van openbare elektronische communicatiediensten.»*

VERANTWOORDING

Het ontwerp van wet betreffende de elektronische communicatie is bedoeld om een aantal Europese richtlijnen betreffende elektronische communicatie, waaronder Commissie richtlijn 2002/77/EG van 16 september 2002 betref-

Voorgaande documenten :

Doc 51 **1425/(2004/2005)** :001 : Wetsontwerp.
002 : Kaft.
003 : Amendementen

tembre 2002 relative à la concurrence dans les marchés des réseaux et des services de communications électroniques, comme le mentionne explicitement l'article 1er du projet de loi.

Un des objectifs principaux de la directive susmentionnée est d'interdire / de supprimer les droits exclusifs et spéciaux, ce qui s'inscrit également dans le cadre général de la libéralisation des marchés de la télécommunication et de la garantie d'une concurrence loyale au sein de ces marchés. La présence d'une disposition énonçant ce principe de base – y compris les définitions connexes – dans la loi relative aux communications électroniques est donc très importante pour encourager la concurrence loyale. (voir aussi l'amendement précédent et suivant)

Le texte proposé correspond à l'article 2, point 1, de la directive 2002/77/CE de la Commission (directive sur la concurrence).

N° 13 DE M. DESEYN

Art. 6

Apporter les modifications suivantes:

A) Après les mots «ressources associées», insérer le mot «notamment»:

B) Remplacer le 1° par le texte suivant:

«1° en veillant à ce que les utilisateurs, y compris les utilisateurs handicapés, retirent un bénéfice maximal en termes de choix, de prix et de qualité;»

JUSTIFICATION

– Conformément à l'article 8, 2, de la directive-cadre, la liste des moyens par lesquels l'IBPT peut stimuler la concurrence, doit être non limitative (et non pas limitative). L'exposé des motifs doit également être adapté dans ce sens.

– La définition européenne (article 8, 2. a, de la directive-cadre) donnée au 1° diffère quelque peu: elle évoque explicitement les utilisateurs handicapés. Dans l'intérêt de ce groupe, il convient de reprendre la définition européenne.

fende de mededinging op de markten voor elektronische communicatienetwerken en –diensten om te zetten in Belgisch recht. Dit wordt ook expliciet vermeld in artikel 1 van het ontwerp van wet.

Eén van de hoofddoelstellingen van bovengenoemde richtlijn is om uitsluitende en bijzondere rechten te verbieden/af te schaffen, wat ook past in het algemene kader van de liberalisatie van de telecommunicatie markten en het garanderen van eerlijke concurrentie in deze markten. Een bepaling die dit uitgangspunt verwoordt – inclusief bijbehorende definities – in de wet betreffende de elektronische communicatie is dan ook van groot belang om eerlijke concurrentie te ondersteunen.

De voorstelde tekst komt uit de Commissie richtlijn 2002/77/EG (mededingingsrichtlijn), artikel 2, punt 1.

Nr. 13 VAN DE HEER DESEYN

Art. 6

Dit artikel wijzigen als volgt:

A) Tussen de woorden «faciliteiten,» en de woorden «op de», de woorden «onder meer» invoegen;

B) Het 1° vervangen als volgt:

«1° het zorgt ervoor dat de gebruikers maximaal voordeel behalen wat betreft keuze, prijs en kwaliteit;».

VERANTWOORDING

– In lijn met artikel 8, 2., Kaderrichtlijn moet men spreken van een niet-limitatieve lijst (in plaats van een limitatieve lijst) van middelen waarmee het BIPT de concurrentie kan bevorderen. Ook de memorie van toelichting dient aangepast te worden in deze zin.

– Europese definitie (Kaderrichtlijn, Artikel 8, 2., a) hantereert voor 1° en ietwat andere definitie: men haalt expliciet de gehandicapte gebruikers aan. In het belang van deze groep dient de Europese definitie te worden overgenomen.

N° 14 DE M. DESEYN

Art. 7

Apporter les modifications suivantes:

A) *In limine*, après les mots «réseaux et services de communications électroniques» insérer le mot «notamment»;

B) Remplacer le 1° par le texte suivant:

«1° en supprimant les derniers obstacles à la fourniture de réseaux de communications électroniques, de ressources et services associés et de services de communications électroniques au niveau européen;»

JUSTIFICATION

– Conformément à l'article 8, 3, de la directive-cadre, la liste des moyens par lesquels l'IBPT peut stimuler le marché intérieur doit être non limitative (et non pas limitative). L'exposé des motifs doit également être adapté dans ce sens.

– La définition européenne (article 8, 3.a, de la directive-cadre) parle de la suppression effective des obstacles, et non d'encouragement comme à l'article 7, 1°, du projet. Il convient d'adapter la formulation conformément à la directive européenne.

N° 15 DE M. DESEYN

Art. 8

Apporter les modifications suivantes:

A) *In limine*, après les mots «aux intérêts des utilisateurs» insérer le mot «notamment»;

B) Compléter le 2° par la disposition suivante:

«2° en particulier en garantissant l'existence de procédures de règlement des litiges simples et peu coûteuses, mises en œuvre par un organisme indépendant des parties concernées;»

Nr. 14 VAN DE HEER DESEYN

Art. 7

Dit artikel wijzigen als volgt:

A) *In limine*, tussen het woord «diensten» en het woord «op», de woorden «onder meer» invoegen;

B) Het 1° vervangen als volgt:

1° het heft resterende belemmeringen op voor het aanbieden van elektronische communicatienetwerken, bijhorende faciliteiten en diensten en elektronische communicatiediensten op Europees niveau;»

VERANTWOORDING

– In lijn met Artikel 8, 3., Kaderrichtlijn moet men spreken van een niet-limitatieve lijst (in plaats van een limitatieve lijst) van middelen waarmee het BIPT de interne markt kan bevorderen. Ook de memorie van toelichting dient aangepast te worden in deze zin.

– Europese definitie (Kaderrichtlijn, Artikel 8, 3. a) heeft het over het daadwerkelijk opheffen van belemmeringen, niet over het aanmoedigen zoals gesteld in artikel 7, 1° van dit ontwerp. De bewoording dient aangepast te worden aan de Europese richtlijn.

Nr. 15 VAN DE HEER DESEYN

Art. 8

Dit artikel wijzigen als volgt:

A) *In limine* de woorden «onder meer» invoegen tussen het woord «gebruikers» en het woord «op»;

B) Het 2° aanvullen als volgt:

«met name door ervoor te zorgen dat er eenvoudige en goedkope geschillenprocedures beschikbaar zijn die worden toegepast door een van de betrokken partijen onafhankelijke instantie;»

JUSTIFICATION

– Conformément à l'article 8, 4, de la directive-cadre, la liste des moyens par lesquels l'IBPT peut défendre les intérêts des utilisateurs, doit être non limitative (et non pas limitative). L'exposé des motifs doit également être adapté dans ce sens.

– L'article 8, 4, b) de la directive-cadre est plus spécifique dans sa formulation que la disposition proposée au 2° du projet de loi ; pour rester conforme à la directive européenne et éviter toute confusion au détriment du consommateur, il y a lieu de compléter le 2° par la disposition suivante:

«en particulier en garantissant l'existence de procédures de règlement des litiges simples et peu coûteuses, simples et peu coûteuses mises en œuvre par un organisme indépendant des parties concernées.»

N° 16 DE M. DESEYN

Art. 10

Compléter l'alinéa 2 par la disposition suivante:

«Lorsque le demandeur d'un autre État membre, qui ne fournit pas de services et n'exploite pas de réseau, demande un accès ou une interconnexion, il ne doit pas nécessairement disposer d'une autorisation d'exercer des activités en Belgique. Le demandeur concerné doit disposer d'un point de contact.»

JUSTIFICATION

Le Conseil d'État fait observer que «l'alinéa 2 n'est pas la transposition exacte de l'article 3, paragraphe 1er, deuxième phrase, de la directive «accès»».

Selon le représentant de la ministre, l'hypothèse que semble envisager la directive, à savoir la possibilité pour une entreprise de demander l'accès ou l'interconnexion à un réseau dans un État dans lequel elle ne fournit pas de services ou n'exploite pas de réseau, est irréaliste.

Ce n'est cependant pas parce que la situation est impensable à l'heure actuelle qu'il en sera également ainsi à l'avenir. C'est la raison pour laquelle il y a lieu de prendre en considération la remarque du Conseil d'État et de reprendre la deuxième phrase de l'alinéa 1er de l'article 3 de la directive «accès».

Afin d'assurer la protection du consommateur, il convient en outre de prévoir que le demandeur dispose d'un point de contact.

VERANTWOORDING

– In lijn met artikel 8, 4., Kaderrichtlijn moet men spreken van een niet-limitatieve lijst (in plaats van een limitatieve lijst) van middelen waarmee het BIPT de belangen van de gebruikers kan verdedigen. Ook de memorie van toelichting dient aangepast te worden in deze zin.

– Kaderrichtlijn, artikel 8, 4, b) is specifiek in zijn formulering dan de voorgestelde bepaling in 2° van het wetsontwerp; om in lijn te zijn met Europese richtlijn en verwarring in het nadeel van de consument te verwarren moet men aan 2° het volgende toevoegen:

«met name door ervoor te zorgen dat er eenvoudige en goedkope geschillenprocedures beschikbaar zijn die worden toegepast door een van de betrokken partijen onafhankelijke instantie.»

Nr. 16 VAN DE HEER DESEYN

Art. 10

Het tweede lid aanvullen als volgt :

«Wanneer de verzoeker uit een andere lidstaat, die geen diensten aanbiedt en geen netwerk exploiteert, tot toegang of interconnectie verzoekt, hoeft hij niet gemachtigd te om in België te opereren. De betrokken verzoeker dient over een aanspreekpunt te beschikken.»

VERANTWOORDING

De Raad van State zegt hierover het volgende: «Het tweede lid vormt geen exacte omzetting van artikel 3, lid 1, tweede zin, van de Toegangsrichtlijn.»

Volgens de vertegenwoordiger van de minister is het geval waarop de richtlijn betrekking lijkt te hebben, namelijk de mogelijkheid dat een onderneming om toegang of om interconnectie verzoekt in een lidstaat waarin ze geen diensten aanbiedt en geen netwerk exploiteert, onrealistisch.

Het is echter niet omdat de situatie nu ondenkbaar is, dat het dat ook in de toekomst is. Omwille hiervan dient men de opmerking van de Raad van State in acht te nemen en de tweede zin van lid 1 van artikel 3 van de Toegangsrichtlijn over te nemen.

Omwille van de bescherming van de consument moet daarenboven voorzien worden dat de verzoeker over een aanspreekpunt beschikt.

N° 17 DE M. DESEYN

Art. 14

Apporter les modifications suivantes:**A) remplacer l'alinéa 1er par l'alinéa suivant:**

«L'Institut édicte les prescriptions techniques concernant l'utilisation des radiofréquences, pour autant que celles-ci ne soient pas destinées uniquement à des signaux de radiodiffusion, et en garantit le respect.»;

B) à l'alinéa 2, remplacer les mots «Le ministre édicte, sur avis de l'Institut et avec l'approbation du Conseil des ministres,» **par les mots** «L'Institut édicte».

JUSTIFICATION

– Il appartient à l'Institut d'édicter les prescriptions techniques. Si l'on demande d'abord un avis à l'Institut et que l'on doit passer ensuite par le ministre et le Conseil des ministres, toute flexibilité et réaction rapide est en effet exclue.

– L'exposé des motifs doit être adapté en conséquence.

N° 18 DE M. DESEYN

Art. 24

Compléter cet article par un nouvel alinéa, libellé comme suit:

«L'entrée en vigueur des articles du présent chapitre fait l'objet d'un accord préalable avec les communautés.».

JUSTIFICATION

– Le Conseil d'État émet les objections fondamentales suivantes:

– le gouvernement fédéral n'est pas le seul à être compétent;

– il s'agit d'une violation du principe de proportionnalité;

– un accord de coopération préalable est nécessaire.

Pour éviter toute confusion, l'article doit renvoyer à l'accord de coopération.

– L'exposé des motifs doit être adapté en conséquence.

Nr. 17 VAN DE HEER DESEYN

Art. 14

Dit artikel wijzigen als volgt:**A) Het eerste lid vervangen als volgt:**

«Het Instituut vaardigt de technische voorschriften uit betreffende het gebruik van de radiofrequenties voorzover deze niet uitsluitend voor omroepsignalen zijn bestemd, en verzekert de naleving ervan.»;

B) In het tweede lid, de woorden «De minister, op advies van het Instituut en met goedkeuring van de Ministerraad» **vervangen door de woorden** «Het Instituut».

VERANTWOORDING

– Het komt aan het Instituut toe om de technische voorschriften uit te vaardigen. Indien eerst een advies aan het Instituut zou worden gevraagd, en dit dan langs de minister en Ministerraad moet gaan is flexibiliteit en een snelle reactietijd immers uitgesloten.

– De memorie van toelichting dient overeenkomstig te worden aangepast.

Nr. 18 VAN DE HEER DESEYN

Art. 24

Dit artikel aanvullen met een nieuw lid, luidend als volgt:

«De inwerkingtreding van de artikelen in dit hoofdstuk maakt het onderwerp uit van een voorafgaandelijk akkoord met de gemeenschappen.».

VERANTWOORDING

– De Raad van State haalt volgende fundamentele bezwaren aan:

– de federale regering is niet alleen bevoegd;

– het betreft een schending van het proportionaliteitsbeginsel;

– een voorafgaandelijk samenwerkingsakkoord is nodig.

Om elke verwarring te vermijden moet in het artikel verwezen worden naar het samenwerkingsakkoord.

– De memorie van toelichting dient overeenkomstig te worden aangepast.

N° 19 DE M. DESEYN

Art. 25

Au § 1er, remplacer le mot «peut» par les mots «est autorisé à».

JUSTIFICATION

Le commentaire de cet article précise qu'il reprend textuellement l'article 97 de la loi du 21 mars 1991. Dès lors, l'article 25 doit concorder avec l'article précité, ou alors il y a lieu d'adapter le commentaire.

N° 20 DE M. DESEYN

Art. 30

Au § 2, 1°, b), insérer le mot «propre» entre le mot «son» et le mot «raccordement».

JUSTIFICATION

Selon le commentaire de l'article, l'objectif des auteurs est a) que les frais du raccourcissement soient à charge de l'opérateur lorsque ce raccourcissement n'est pas nécessaire pour réaliser le raccordement, b) que le propriétaire ne soit pas obligé de supporter les coûts lorsque ces travaux sont nécessaires au raccordement d'une tierce personne. Cet objectif ne se retrouve pas clairement dans l'article. Il y a dès lors lieu de modifier le § 2, 1°, b), afin de préciser très clairement qu'un propriétaire ne doit payer des travaux sur son terrain privé que s'il est lui-même demandeur (s'il a commandé le raccordement).

N° 21 DE M. DESEYN

Art. 37

Dans le texte néerlandais, dans le § 1er, entre le mot «dienen» et le mot «ter», insérer le mot «uitsluitend».

JUSTIFICATION

La directive «autorisation» à laquelle il est fait référence dans l'Exposé des motifs précise clairement que les redevances administratives servent à couvrir une liste limitative de facteurs

Nr. 19 VAN DE HEER DESEYN

Art. 25

In § 1, het woord «kan» vervangen door het woord «is», en de woorden «gemachtigd om» invoegen tussen de woorden «elektronische communicatienetwerk» en het woord «,mits».

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting bij dit artikel verwijst men naar artikel 97 van de wet van 21 maart 1991, als letterlijke overname daarvan. Het artikel moet dan ook conform zijn hiermee, ofwel moet de memorie worden aangepast.

Nr. 20 VAN DE HEER DESEYN

Art. 30

In § 2, 1°, b), de woorden «van hemzelf» invoegen tussen het woord «aansluiting» en het woord «onmogelijk».

VERANTWOORDING

Volgens de memorie van toelichting is het de bedoeling van de indieners om a) de kosten ten laste van de operator te laten komen wanneer die inkorting niet nodig is voor de aansluiting, b) de eigenaar niet te verplichten de kosten te dragen wanneer die werken nodig zijn voor het aansluiten van een derde persoon. Dit is moeilijk terug te vinden in het artikel. De wijziging van § 2, 1°, b) is dan ook aangewezen ten einde zeer duidelijk te stellen dat men enkel voor aanpassingen op privé terrein dient te betalen indien men zelf de vragende partij is (besteller van de aansluiting).

Nr. 21 VAN DE HEER DESEYN

Art. 37

In § 1, het woord «uitsluitend» invoegen tussen het woord «dienen» en het woord «ter».

VERANTWOORDING

De machtigingsrichtlijn waarnaar men verwijst in de memorie van toelichting maakt duidelijk dat de administratieve bijdragen er zijn ter dekking van een limitatieve lijst van

de coûts. Il convient dès lors, dans le texte néerlandais, d'adapter l'article comme suit: «§ 1er. *Administratieve bijdragen die worden opgelegd aan operatoren, onverminderd de bepalingen van de artikelen 51, 53, 54 en 55 dienen uitsluitend ter dekking van de kosten inzake:...* ». Le terme est repris de l'article 12, 1), a) de la directive «autorisation».

N° 22 DE M. DESEYN

Art. 37

Ajouter un § 3, libellé comme suit:

«§ 3. L'Institut publie un bilan annuel des coûts administratifs et de la somme totale des taxes perçues. Les redevances administratives ne peuvent excéder le montant des coûts administratifs effectifs. Les ajustements nécessaires sont effectués en tenant compte de la différence entre la somme totale des taxes et les coûts administratifs.».

JUSTIFICATION

– L'article 12, 2, de la directive «autorisation» («2. Lorsque les autorités réglementaires nationales imposent des taxes administratives, elles publient un bilan annuel de leurs coûts administratifs et de la somme totale des taxes perçues. Les ajustements nécessaires sont effectués en tenant compte de la différence entre la somme totale des taxes et les coûts administratifs.») n'a pas été transposé. Il s'ensuit que, lorsque les opérateurs payent trop de redevances, ces montants peuvent être purement et simplement transférés à l'État plutôt que de retourner aux opérateurs ou de donner lieu à une réduction des redevances l'année suivante. Nous ajoutons donc un § 3 à cet article.

– Il convient également d'abroger l'article 32, § 1er, de la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges. Cet article dispose en effet que l'Institut rétrocède à l'État le solde des ressources lorsque ces ressources excèdent les frais de fonctionnement de l'Institut. Cette disposition est inconciliable avec la directive « autorisation » ! (Amendement présenté aux dispositions abrogatoires).

kostenfactoren. Het artikel dient aldus aangepast te worden in de volgende zin: «§ 1. Administratieve bijdragen die worden opgelegd aan operatoren, onverminderd de bepalingen van de artikelen 51, 53, 54 en 55 dienen uitsluitend ter dekking van de kosten inzake:...» Het woord «uitsluitend» is conform met artikel 12, 1, a) van de machtigingsrichtlijn.

Nr. 22 VAN DE HEER DESEYN

Art. 37

Dit artikel aanvullen met een § 3, luidend als volgt:

«§ 3. Het Instituut publiceert jaarlijks een overzicht van de administratieve kosten en het totale bedrag van de geïnde bijdragen. De administratieve bijdragen mogen het bedrag van de feitelijke administratieve kosten niet overschrijden. In het licht van het verschil tussen het totale bedrag aan vergoedingen en het totale bedrag aan administratieve kosten, vinden de nodige aanpassingen plaats.».

VERANTWOORDING

– Artikel 12, 2, van de machtigingsrichtlijn («Wanneer de nationale regelgevende instanties administratieve bijdragen heffen, publiceren zij een jaarlijks overzicht van hun administratieve kosten en het totale bedrag van de geïnde bijdragen. In het licht van het verschil tussen het totale bedrag aan vergoedingen en het totale bedrag aan administratieve kosten, vinden de nodige aanpassingen plaats.») werd niet omgezet. Hierdoor kunnen, als de operatoren teveel aan bijdrage betalen deze inkomsten gewoon naar de staat gaan in plaats van bijvoorbeeld terug naar de operatoren ofwel een vermindering van bijdragen het jaar daarop. We voegen daarom een § 3 in.

– Er moet tevens voorzien worden in de opheffing van artikel 32, § 1, van de wet van 14 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische Post- en telecommunicatiesector. Dit artikel bepaalt immers dat het Instituut het overschot van de inkomsten aan de Staat afstaat indien die inkomsten groter zijn dan de werkingskosten. Dit is niet verenigbaar met de machtigingsrichtlijn! Amendement (Bij de opheffingsbepalingen).

N° 23 DE M. DESEYN

Art. 167bis (nouveau)

Insérer un article 167bis, libellé comme suit:

«Art. 167bis.— À l'article 32 de la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges, le § 1er est abrogé.»

JUSTIFICATION

— L'article 12, 2, de la directive «autorisation» (« 2. Lorsque les autorités réglementaires nationales imposent des taxes administratives, elles publient un bilan annuel de leurs coûts administratifs et de la somme totale des taxes perçues. Les ajustements nécessaires sont effectués en tenant compte de la différence entre la somme totale des taxes et les coûts administratifs. ») n'a pas été transposé. Il s'ensuit que, lorsque les opérateurs payent trop de redevances, ces montants peuvent être purement et simplement transférés à l'État plutôt que de retourner aux opérateurs ou de donner lieu à une réduction des redevances l'année suivante. Nous avons donc ajouté un § 3 à l'article 37 de la loi en projet.

— Il convient en outre d'abroger l'article 32, § 1er, de la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges. Cet article dispose en effet que l'Institut rétrocède à l'État le solde des ressources lorsque ces ressources excèdent les frais de fonctionnement de l'Institut. Cette disposition est inconciliable avec la directive «autorisation» ! (Les dispositions abrogatoires du projet de loi doivent donc être complétées par un article 167bis).

N° 24 DE M. DESEYN

Art. 38

Au § 1er apporter les modifications suivantes:

A) entre les mots «des redevances» et les mots «afin de», insérer le mot «transparentes»;

B) Compléter cette disposition par les mots: «Elles sont proportionnées eu égard à l'usage auquel elles sont destinées.».

JUSTIFICATION

L'article 13 de la directive «autorisation» dispose que «Les États membres peuvent permettre à l'autorité compétente de soumettre à une redevance les droits d'utilisation des radiofréquences ou des numéros ou les droits de mettre en place des

Nr. 23 VAN DE HEER DESEYN

Art. 167bis (nieuw)

Een artikel 167bis invoegen, luidend:

«Art. 167bis.— In de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector wordt artikel 32, § 1, opgeheven.»

VERANTWOORDING

— Artikel 12, 2, van de machtigingsrichtlijn («Wanneer de nationale regelgevende instanties administratieve bijdragen heffen, publiceren zij een jaarlijks overzicht van hun administratieve kosten en het totale bedrag van de geïnde bijdragen. In het licht van het verschil tussen het totale bedrag aan vergoedingen en het totale bedrag aan administratieve kosten, vinden de nodige aanpassingen plaats.») werd niet omgezet. Hierdoor kunnen, als de operatoren teveel aan bijdrage betalen deze inkomsten gewoon naar de staat gaan in plaats van bijvoorbeeld terug naar de operatoren ofwel een vermindering van bijdragen het jaar daarop. We voegden daarom in artikel 37 een § 3 in die hierin voorziet.

— Daar bovenop moet voorzien worden in de opheffing van artikel 32, §1, van de wet van 14 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische Post- en telecommunicatiesector. Dit artikel bepaalt immers dat het Instituut het overschot van de inkomsten aan de Staat afstaat indien die inkomsten groter zijn dan de werkingskosten. Dit is niet verenigbaar met de machtigingsrichtlijn! (Bij de opheffingsbepalingen van het wetsontwerp dus een artikel 167bis invoegen).

Nr. 24 VAN DE HEER DESEYN

Art. 38

Paragraaf 1 wijzigen als volgt:

A) het woord «transparente» invoegen tussen het woord «aan» en het woord «heffingen»;

B) de paragraaf aanvullen met de woorden: «Ze staan in verhouding tot het beoogde doel.».

VERANTWOORDING

Artikel 13 van de machtigingsrichtlijn bepaalt het volgende: «De lidstaten kunnen de betrokken instantie toestaan de gebruiksrechten voor radiofrequenties of nummers of rechten om faciliteiten te installeren op, boven of onder openbare

ressources sur ou sous des biens publics ou privés, afin de tenir compte de la nécessité d'assurer une utilisation optimale de ces ressources. Les États membres font en sorte que ces redevances soient objectivement justifiées, transparentes, non discriminatoires et proportionnées eu égard à l'usage auquel elles sont destinées». Les principes d'objectivité, de transparence, de non-discrimination et de proportionnalité ne sont pas repris dans cet article. Cette sécurité est pourtant nécessaire, étant donné qu'il est précisé, dans l'exposé des motifs, que ces redevances peuvent être utilisées pour financer des aspects qui ne peuvent être couverts à l'aide des redevances administratives. Il convient dès lors d'insérer dans la loi un mécanisme de sécurité qui soit conforme à la directive européenne. Nous proposons donc de prévoir la transparence et la proportionnalité eu égard à l'usage visé.

N° 25 DE M. DESEYN

Art. 42

Au 1°, remplacer les mots «et la sécurité de l'État» par les mots «la sécurité de l'État et la lutte contre la criminalité».

JUSTIFICATION

Le point 1 de l'article 95 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques faisait également mention des «équipements utilisés exclusivement par les pouvoirs publics pour des activités relevant de la sécurité publique, la défense, la sécurité de l'État et la lutte contre la criminalité». Si, ainsi que l'indique l'exposé des motifs, l'intention est de reprendre l'article 95 de la loi du 21 mars 1991, il y a lieu d'ajouter les mots précités à l'article concerné, ou d'indiquer, dans l'exposé des motifs, pourquoi ils n'ont pas été repris. Le présent amendement adapte le texte concerné à la formulation originale de l'article précité.

N° 26 DE M. DESEYN

Art. 58

Compléter la première phrase de cet article comme suit:

« sans préjudice du droit de tout intéressé de communiquer ces informations confidentielles à l'Institut ou à toute autre instance administrative ou judiciaire ».

of particuliere eigendom, te onderwerpen aan vergoedingen die ten doel hebben een optimaal gebruik van deze middelen te waarborgen. De lidstaten zorgen ervoor dat deze vergoedingen objectief gerechtvaardigd, transparant en niet-discriminerend zijn en in verhouding staan tot het beoogde doel». De principes van objectiviteit, transparantie, niet-discriminatie en proportionaliteit zijn niet opgenomen in het artikel. Nochtans is dit nodig als veiligheid, aangezien de memorie van toelichting zegt dat men deze heffingen kan gebruiken om dingen die niet door de administratieve bijdragen worden gedekt, te dekken. Een veiligheidsmechanisme moet dus in de wet worden ingebouwd conform met de Europese richtlijn! We voeren daarom transparantie in en verhouding tot het beoogde doel.

Nr. 25 VAN DE HEER DESEYN

Art. 42

In het 1°, de woorden «en de staatsveiligheid» vervangen door de woorden «en de staatsveiligheid en de bestrijding van de criminaliteit».

VERANTWOORDING

In de wet van 12 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stond in artikel 95 bij punt 1 nog iets extra: «apparatuur die uitsluitend wordt gebruikt door de overheid bij activiteiten die betrekking hebben op de defensie, de openbare veiligheid en de staatsveiligheid en de bestrijding van de criminaliteit. Indien het een overname betreft van artikel 95 van de wet van 1991 zoals de memorie zegt, dan moet dit toegevoegd worden of in de memorie verduidelijkt waarom het niet is gebeurd. Het amendement past het artikel aan aan de originele bewoording.

Nr. 26 VAN DE HEER DESEYN

Art. 58

De eerste zin van dit artikel aanvullen als volgt:

«onverminderd het recht van elke belanghebbende om deze vertrouwelijke inlichtingen mee te delen aan het Instituut of aan een andere administratieve of gerechtelijke instantie.».

JUSTIFICATION

Afin d'éviter toute différence d'interprétation, il est préférable d'également inscrire, dans le texte de la loi, l'exception au principe de confidentialité des informations évoquée lors de l'exposé oral (par exemple pour les cas où ces informations doivent être notifiées à la police).

N° 27 DE M. DESEYN

Art. 67

Au § 5, remplacer les mots «et est disponible gratuitement» **par les mots** «et est disponible gratuitement, sous forme électronique, sur un site web librement accessible».

JUSTIFICATION

Il est recommandé de rendre disponible, sous forme électronique, le document visé au § 5 de l'article 67 du projet de loi. Cela n'engendrera aucun coût supplémentaire et favorisera en outre l'échange d'informations.

N° 28 DE M. DESEYN

Art. 68

Au § 1er, alinéa 1er, supprimer les mots «conformément aux modalités fixées par le Roi, et».

JUSTIFICATION

L'article 11, 1, de la directive «accès» n'a pas été repris dans le § 1er, alinéa 1er, de l'article 68. La partie de cet alinéa que nous avons soulignée ci-après n'apparaît pas dans l'article 11 de la directive précitée: «L'Institut peut, conformément aux modalités fixées par le Roi, et conformément à l'article 63, §§ 3 et 4, imposer des obligations de séparation comptable en ce qui concerne toute activité dans le domaine de l'accès pour laquelle l'opérateur dispose d'une puissance significative sur le marché». Conformément à l'article 11, 1, de la directive «accès», il appartient au régulateur indépendant de définir le modèle et la méthode comptable à suivre. En confiant ces pouvoirs au Roi, on restreint ceux du régulateur.

Les opérateurs ont soulevé que cette violation est d'autant plus problématique que l'État belge a encore son mot à dire au sein de l'opérateur historique et que le Roi ne peut donc pas être considéré comme une autorité réglementaire nationale. On a également invoqué l'article 3, 2 de la directive «cadre» et en particulier un commentaire de cet article (COCOM02-07 du 4 juillet 2002): «In particular Article 3 stipulates

VERANTWOORDING

Om interpretatieverschillen te vermijden, geniet het de voorkeur om de uitzondering op het principe van vertrouwelijkheid van inlichtingen (bvb. in geval men een melding aan de politie moet doen), zoals bepaald in de mondelinge toelichting, ook in te schrijven in de wet zelf.

Nr. 27 VAN DE HEER DESEYN

Art. 67

In § 5, de woorden «en is gratis beschikbaar» **vervangen door de woorden:** «en is gratis elektronisch beschikbaar op een vrij consulteerbare website».

VERANTWOORDING

Het verdient aanbeveling het document waarvan sprake in § 5 van artikel 67 van het wetsontwerp elektronisch beschikbaar te maken. Dit brengt geen bijkomende kosten met zich bij en bevordert de uitwisseling van informatie.

Nr. 28 VAN DE HEER DESEYN

Art. 68

In § 1, eerste lid, de woorden «volgens de nadere regels bepaald door de Koning» **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Artikel 11, 1 van de toegangsrichtlijn werd niet overgenomen in § 1, eerste lid, van artikel 68. Het hierna volgende onderlijnde deel in dit lid komt niet voor in artikel 11 van de toegangsrichtlijn: «Het Instituut kan, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, en overeenkomstig artikel 63, §§ 3 en 4, het voeren van gescheiden boekhoudingen voorschrijven met betrekking tot alle activiteiten die met toegang verband houden en waarvoor de operator over een sterke machtspositie beschikt.» Overeenkomstig artikel 11, 1 van de toegangsrichtlijn is het aan de onafhankelijke regulator om te bepalen welk model en welke boekhoudkundige methode gehanteerd moet worden. Door deze bevoegdheden aan de Koning toe te kennen beknoot men de bevoegdheden van de regulator.

De operatoren hebben geargumenteed dat deze inbreuk des te problematischer is nu de Belgische staat nog steeds zeggenschap heeft in de historische operator en de Koning dus geenszins als een nationale regelgevende instantie kan aanzien worden. Men verwijst ook naar Artikel 3, 2 van de kaderrichtlijn en meer in het bijzonder een toelichting hierbij

that NRA's shall be legally and functionally independent from all organizations providing electronic communications networks, equipment and services and that effective structural separation of the regulatory function from activities associated with ownership or control needs to be ensured in cases where a state holding exists.».

Il n'appartient dès lors pas au Roi de fixer les modalités selon lesquelles l'Institut peut imposer des obligations de séparation comptable. L'institut doit jouir d'un pouvoir décisionnel autonome en la matière.

N° 29 DE M. DESEYN

Art. 68

Au § 2, alinéa 2, remplacer les mots «compte tenu du caractère par nature confidentiel» **par les mots** «dans le respect des règles de confidentialité».

JUSTIFICATION

Le § 2, alinéa 2, «L'Institut peut publier ces informations dans la mesure où elles contribuent à l'instauration d'un marché ouvert et concurrentiel, compte tenu du caractère par nature confidentiel des données d'entreprise ou de fabrication.», n'est pas repris tel qu'il figure à l'article 11, 2, de la directive «accès». La formulation proposée est davantage conforme à ladite directive.

N° 30 DE M. DESEYN

Art. 72

Compléter le § 2, alinéa 1er par la phrase suivante: «L'Institut peut spécifier le format et les méthodologies comptables à utiliser.»

JUSTIFICATION

L'article 72, § 2, alinéa 1er, dispose que «Si l'Institut souhaite contrôler les tarifs des utilisateurs finals conformément au § 1er, il peut déterminer les systèmes de comptabilisation des coûts nécessaires et appropriés, que l'opérateur visé applique. » L'article 17, 4, de la directive «service universel» ajoute toutefois une phrase à cette disposition: «Les autorités réglementaires nationales peuvent spécifier le format et les méthodologies comptables à utiliser.» Il convient dès lors d'adapter en conséquence l'alinéa concerné.

(COCOM02-07 van 4 juli 2002): «In particular Article 3 stipulates that NRA's shall be legally and functionally independent from all organizations providing electronic communications networks, equipment and services and that effective structural separation of the regulatory function from activities associated with ownership or control needs to be ensured in cases where a state shareholding exists.»

Het is daarom niet aan de Koning om de nadere regels vast te stellen volgens welke het Instituut het voeren van gescheiden boekhoudingen kan voorschrijven. Het Instituut dient daar autonoom over te kunnen beslissen.

Nr. 29 VAN DE HEER DESEYN

Art. 68

In § 2, tweede lid, de woorden «rekening houdende met het uit de aard van de zaak vertrouwelijke karakter.» **vervangen als volgt** «met inachtneming van de regels inzake vertrouwelijkheid.».

VERANTWOORDING

Paragraaf 2, 2de lid zegt : «Het Instituut kan dergelijke informatie publiceren wanneer zij bijdraagt tot een open en concurrentiële markt, rekening houdende met het uit de aard van de zaak vertrouwelijke karakter van de ondernemings- of fabricagegegevens.», is niet overgenomen zoals het in artikel 11, 2 van de toegangsrichtlijn staat. Meer in lijn met de toegangsrichtlijn is bovenstaande formulering.

Nr. 30 VAN DE HEER DESEYN

Art. 72

Paragraaf 2, eerste lid, aanvullen als volgt: «Het Instituut kan nader bepalen welk model en welke boekhoudkundige methode moeten worden gehanteerd.».

VERANTWOORDING

Artikel 72, § 2, lid 1, bepaalt «Indien het Instituut krachtens § 1 de eindgebruikerstarieven wenst te controleren, kan het de noodzakelijke en geëigende kostentoerekenings-systemen bepalen, die de geïmplementeerde operator toepast.» In artikel 17, 4 van de Universele Dienstrichtlijn is hieraan echter nog een extra zin toegevoegd: «De nationale regelgevende instanties kunnen nader bepalen welk model en welke boekhoudkundige methode moet worden gehanteerd.» Het betreffende lid moet dus overeenkomstig aangepast worden.

N° 31 DE M. DESEYN

Art. 77

Dans le § 1er, entre le mot «national,» et les mots «à un niveau», insérer les mots «indépendamment de leur position géographique,».

JUSTIFICATION

L'article 77, § 1er, n'est pas conforme à l'article 3, 1, de la directive «service universel». Le principe selon lequel ces services doivent être fournis indépendamment de la position géographique doit figurer explicitement dans l'article. Bien que l'exposé des motifs soit plus complet, il est souhaitable, afin d'éviter toute confusion, d'inscrire ce principe dans l'article lui-même.

N° 32 DE M. DESEYN

Art. 79

Compléter cet article par un § 4, libellé comme suit:

«§ 4. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur avis de l'Institut, la répartition en zones géographiques, en vue de la fourniture, dans ces zones, de la composante géographique fixe du service universel.».

JUSTIFICATION

Si les candidats doivent pouvoir fournir, pour cet aspect du service universel, un raccordement à un réseau de téléphonie fixe sur l'ensemble de la Belgique, seul Belgacom est en mesure de le faire. Pour encourager la concurrence et faire bénéficier le consommateur d'un avantage maximal en termes de prix, il serait préférable de prévoir un paragraphe supplémentaire qui permet la répartition en zones géographiques.

N° 33 DE M. DESEYN

Art. 80

Entre les mots «défaillance du prestataire» et les mots «, constatée par», ajouter les mots «dans une zone géographique déterminée».

Nr. 31 VAN DE HEER DESEYN

Art. 77

In § 1, de woorden «onafhankelijk van de geografische locatie» invoegen tussen het woord «verleend» en het woord «met».

VERANTWOORDING

Artikel 77, §1, is niet in lijn met artikel 3, 1, van de universele dienstrichtlijn. Het principe dat men onafhankelijk van de geografische locatie deze diensten moet expliciet in het artikel ingeschreven worden. De memorie van toelichting is vollediger, maar het verdient aanbeveling dit principe in het artikel zelf in te schrijven ten einde elke verwarring te vermijden.

Nr. 32 VAN DE HEER DESEYN

Art. 79

Dit artikel aanvullen met een § 4, luidend als volgt:

«§ 4. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van het Instituut, bepaalt de Koning de indeling in geografische gebieden, met de bedoeling daarin de vaste geografische universele dienst te verstrekken.».

VERANTWOORDING

Indien kandidaten voor dit aspect van de universele dienstverlening een vaste telefonie aansluiting moeten kunnen leveren in heel België, kan alleen Belgacom dit doen. Om de concurrentie te bevorderen en de consument een maximaal prijsvoordeel te laten genieten is het beter een extra paragraaf te voorzien dat de opdeling in geografische gebieden mogelijk maakt.

Nr. 33 VAN DE HEER DESEYN

Art. 80

Tussen de woorden «de aanbieder» en de woorden «in gebreke», de woorden «in een bepaald geografisch gebied» invoegen.

JUSTIFICATION

Dans la foulée de l'amendement à l'article 74 (répartition en zones géographiques), nous devons également adapter cet article. La défaillance du prestataire peut donc valoir pour une partie du territoire (une zone géographique). L'article doit être adapté comme suit:

«En cas de défaillance du prestataire dans une zone géographique déterminée, constatée par l'Institut, le Roi procède, sur proposition de celui-ci, à la désignation d'un autre prestataire en remplacement du prestataire défaillant, conformément à l'article 79, § 2 ou § 3 .».

N° 34 DE M. DESEYN

Art. 84

Ajouter un § 4, libellé comme suit:

«§ 4. L'Institut peut décider de ne pas imposer d'obligations au titre du § 1er sur tout ou partie de son territoire, après avoir consulté les parties intéressées, s'il a l'assurance que ces services ou des services comparables sont largement accessibles.».

JUSTIFICATION

L'article 6.2 de la directive relative au service universel n'a pas été transposé:

«Un État membre veille à ce que son autorité réglementaire nationale puisse décider de ne pas imposer d'obligations au titre du paragraphe 1 sur tout ou partie de son territoire, après avoir consulté les parties intéressées visées à l'article 33, s'il a l'assurance que ces services ou des services comparables sont largement accessibles.» Il y a donc lieu de prévoir expressément la possibilité de consultation entre consommateurs et opérateurs en vue de renoncer à ce service universel dans certaines zones. Cela peut se faire en insérant un § 4.

N° 35 DE M. DESEYN

Art. 84

Ajouter un § 5, libellé comme suit:

«§ 5. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur avis de l'Institut, la répartition en zones géographiques, en vue d'y mettre à disposition des téléphones publics payants».

VERANTWOORDING

In de lijn van het amendement bij het artikel 79 (opdeling in geografisch gebieden), moeten we ook dit artikel aanpassen. Het in gebreke zijn van de aanbieder kan dus voor een deel van het grondgebied gelden (een geografisch gebied. Het artikel moet als volgt aangepast worden:

«Wanneer de aanbieder in een bepaald geografisch gebied in gebreke blijft en dit door het Instituut wordt vastgesteld, wijst de Koning, op voorstel van het Instituut, een andere aanbieder aan ter vervanging van de in gebreke zijnde aanbieder, overeenkomstig artikel 79, § 2 of § 3.».

Nr. 34 VAN DE HEER DESEYN

Art. 84

Een § 4 toevoegen, luidende:

«§ 4. Het Instituut kan, na overleg met de belanghebbende partijen besluiten ervan af te zien om op zijn gehele grondgebied of op een gedeelte ervan verplichtingen uit hoofde van §1 op te leggen indien hij oordeelt dat deze faciliteiten of vergelijkbare diensten op ruime schaal beschikbaar zijn».

VERANTWOORDING

Artikel 6, 2 van de universele dienstrichtlijn werd niet omgezet:

«Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn nationale regelgevende instantie na overleg met de belanghebbende partijen (zoals bedoeld in artikel 33) kan besluiten ervan af te zien om op zijn gehele grondgebied of een gedeelte ervan verplichtingen uit hoofde van lid 1 op te leggen indien hij oordeelt dat deze faciliteiten of vergelijkbare diensten op ruime schaal beschikbaar zijn.» Er moet dus uitdrukkelijk voorzien worden in de mogelijkheid van overleg tussen consumenten en operatoren om in bepaalde gebieden af te zien van deze universele dienst. Dit kan gebeuren door een extra paragraaf § 4 in te bouwen.

Nr. 35 VAN DE HEER DESEYN

Art. 84

Een § 5 toevoegen, luidende:

«§ 5. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, op advies van het Instituut, bepaalt de Koning de indeling in geografische gebieden, met de bedoeling daarin openbare betaaltelefoons beschikbaar te stellen.».

JUSTIFICATION

Le projet ne prévoit pas la possibilité d'une répartition en zones géographiques en vue d'y mettre à disposition des téléphones publics payants proposés par divers prestataires. Pour le moment, Belgacom occupe seule le terrain, mais les choses peuvent changer à l'avenir. C'est pourquoi il importe de rendre dès à présent le cadre légal aussi flexible que possible dans ce domaine. Il serait donc préférable de prévoir un paragraphe supplémentaire permettant la répartition en zones géographiques. Il en résultera une plus grande concurrence entre les prestataires et une meilleure tarification pour le consommateur ou une réduction des coûts à charge du Fonds pour le service universel.

N° 36 DE M. DESEYN

Art. 85

Entre les mots «défaillance du prestataire» et les mots «, constatée par», ajouter les mots «dans une zone géographique déterminée».

JUSTIFICATION

Dans la foulée de l'amendement à l'article 84 (répartition en zones géographiques), nous devons également adapter cet article. La défaillance du prestataire peut donc valoir pour une partie du territoire (une zone géographique). Afin de permettre une concurrence maximale (et de potentialiser l'avantage qui y est lié en termes de prix), l'article doit être adapté comme suit :

«En cas de défaillance du prestataire dans une zone géographique déterminée, constatée par l'Institut, le Roi procède, sur proposition de celui-ci, à la désignation d'un autre prestataire en remplacement du prestataire défaillant, conformément à l'article 84, § 2 ou § 3.».

N° 37 DE M. DESEYN

Art. 93

Ajouter un alinéa 2, libellé comme suit:

«Le prestataire est responsable de l'exactitude des données qu'il communique en vertu de l'alinéa 1er.».

JUSTIFICATION

L'article 91 prévoit expressément qui est responsable de l'information (l'abonné en ce qui concerne l'information qu'il communique à l'opérateur et l'opérateur en ce qui concerne

VERANTWOORDING

De mogelijke indeling in geografische gebieden met de bedoeling daarin openbare betaaltelefoons beschikbaar te stellen en daarin onderscheiden aanbieder is niet voorzien. Voorlopig is enkel Belgacom hier actief, maar in de toekomst kan dit veranderen. Daarom is het belangrijk nu al het wettelijk kader hier toe zo flexibel mogelijk te maken. Daarom is het beter een extra paragraaf te voorzien dat de opdeling in geografische gebieden mogelijk maakt. Dit zal leiden tot meer concurrentie tussen de aanbieders en een betere prijszetting voor de consument of lagere kost ten laste van het universele dienstfonds.

Nr. 36 VAN DE HEER DESEYN

Art. 85

Tussen de woorden «de aanbieder» en de woorden «in gebreke», de woorden «in een bepaald geografisch gebied» invoegen.

VERANTWOORDING

In de lijn van het amendement bij artikel 84 (opdeling in geografisch gebieden), moeten we ook dit artikel overeenkomstig aanpassen. Het in gebreke zijn van de aanbieder kan dus voor een deel van het grondgebied gelden (een geografisch gebied. Het artikel moet als volgt aangepast worden om een maximum aan concurrentie (en daarmee verbonden prijsvoordeel) teweeg te brengen:

«Wanneer de aanbieder in een bepaald geografisch gebied in gebreke blijft en dit door het Instituut wordt vastgesteld, wijst de Koning, op voorstel van het Instituut, een andere aanbieder aan ter vervanging van de in gebreke zijnde aanbieder, overeenkomstig artikel 84, § 2 of § 3.».

Nr. 37 VAN DE HEER DESEYN

Art. 93

Een tweede lid toevoegen, luidende:

«De aanbieder is verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die hij krachtens het eerste lid meedeelt.».

VERANTWOORDING

In artikel 91 beschrijft men expliciet wie verantwoordelijk is voor de informatie (de abonnee voor de informatie die hij aan de operator doorgeeft, en de operator voor de informatie die hij aan

l'information qu'il communique au prestataire du service de renseignements). De la même manière, l'article 93 devrait dès lors définir expressément qui est responsable de l'exactitude de l'information. En deuxième lieu, l'avant-projet contient un alinéa 2, qui dispose que : «Le prestataire est responsable de l'exactitude des données qu'il transmet en vertu de l'alinéa 1er». Le Conseil d'État n'a formulé aucune observation demandant la suppression de cet alinéa. En troisième lieu, l'exposé des motifs précise que: «Ainsi, le prestataire du service universel de renseignements est responsable de l'exactitude des données qu'il transmet en vertu de l'alinéa 1er de l'article 93.». Il ne serait pas logique de renvoyer à un alinéa 1er s'il n'y avait pas d'autre alinéa. Il y a vraisemblablement eu une simple erreur lors de la rédaction du projet de loi définitif.

N° 38 DE M. DESEYN

Art. 95

Supprimer les mots «L'annuaire doit être publié chaque année.».

JUSTIFICATION

L'alinéa 1er de l'article 29 de l'annexe, auquel renvoie cet article, dispose déjà qu'il faut distribuer annuellement un exemplaire mis à jour de l'annuaire universel. Étant donné que la première phrase renvoie à l'article 29 de l'annexe (distribution, publication), il est inutile et superflu de reprendre cette disposition dans l'article 95. La deuxième phrase (« l'annuaire doit être publié chaque année ») doit dès lors être supprimée.

N° 39 DE M. DESEYN

Art. 100

Ajouter un alinéa 3, libellé comme suit:

«Les personnes visées à l'alinéa 1er sont responsables de l'exactitude des données qu'elles communiquent en vertu de l'alinéa 1er.».

JUSTIFICATION

L'article 98 définit explicitement qui est responsable des informations (l'abonné, pour les informations qu'il transmet à l'opérateur, et l'opérateur, pour les informations qu'il transmet à l'éditeur de l'annuaire universel). De la même manière, cet article doit définir explicitement qui est responsable de l'exactitude des informations. Deuxièmement, l'avant-projet (article 102) contient un alinéa libellé comme suit : « Les personnes visées à l'alinéa 1er sont responsables de

de inlichtingendienstaanbieder doorgeeft. Op dezelfde wijze moet in artikel 93 dan ook expliciet omschreven worden wie verantwoordelijk is voor de juistheid van informatie. Ten tweede bevat het voorontwerp een tweede lid luidende: «De aanbieder is verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die hij krachtens het eerste lid meedeelt». De RvS formuleerde geen opmerkingen waardoor men dit lid zou moeten opheffen. Ten derde zegt de memorie van toelichting het volgende: «...De aanbieder van de universele inlichtingendienst is aldus aansprakelijk voor de juistheid van de gegevens die hij bezorgt krachtens het eerste lid van artikel 93». Het zou onlogisch zijn te verwijzen naar een eerste lid als er geen sprake was van enig ander lid. Waarschijnlijk is er dus gewoon iets misgegaan bij het opstellen van het finale wetsontwerp.

Nr. 38 VAN DE HEER DESEYN

Art. 95

De woorden «De telefoongids moet jaarlijks worden gepubliceerd.» **doen vervallen.**

VERANTWOORDING

Het eerste lid van artikel 29 van de bijlage waarnaar men in dit artikel verwijst, stelt al dat men jaarlijks een bijgewerkt exemplaar van de universele telefoongids moet uitdelen. Aangezien de eerste zin naar artikel 29 van de bijlage verwijst (verspreiding, publicatie) is het onnodig en overbodig dit hier nogmaals op te nemen. De 2de zin («De telefoongids moet jaarlijks worden gepubliceerd») moet daarom geschrapt worden.

Nr. 39 VAN DE HEER DESEYN

Art. 100

Een derde lid toevoegen, luidende:

«De in het eerste lid bedoelde personen zijn verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die zij krachtens het eerste lid meedelen».

VERANTWOORDING

In artikel 98 beschrijft men expliciet wie verantwoordelijk is voor de informatie (de abonnee voor de informatie die hij aan de operator doorgeeft, en de operator voor de informatie die hij aan de universele telefoongidsaanbieder doorgeeft). Op dezelfde wijze moet in dit artikel dan ook expliciet omschreven worden wie verantwoordelijk is voor de juistheid van informatie. Ten tweede bevat het voorontwerp (artikel 102 daar) een lid luidende: «De in het eerste lid bedoelde

l'exactitude des données qu'elles communiquent en vertu de l'alinéa 1er. ». Le Conseil d'État n'a pas considéré qu'il y avait lieu de modifier cet article. Il est dès lors probable qu'il y a simplement eu un problème lors de la rédaction du projet de loi final.

N° 40 DE M. DESEYN

Art. 110

Remplacer l'alinéa 3 par la disposition suivante:

«L'Institut vérifie ensuite si le coût net représente une charge inéquitable pour le prestataire.

Pour chacun desdits prestataires, l'Institut publie le détail du coût net relatif à chacune des composantes prestées, à l'exception de la composante sociale, tel qu'approuvé par lui. L'indice utilisé à cet effet est l'indice santé. L'Institut publiera également sa décision relative au critère de charge inéquitable.».

JUSTIFICATION

Les articles 12, 1 et 13,1 de la directive « service universel » précisent très clairement que le régulateur doit évaluer le critère de la charge injustifiée avant qu'une décision puisse être prise quant au financement du coût net de l'obligation de service universel. Cette condition ayant disparu dans le projet de loi, l'Institut n'est pas tenu de vérifier si les obligations de service universel représentent ou non une charge injustifiée pour le prestataire de ces obligations. L'omission d'une condition essentielle pour la mise en place d'un mécanisme de rétribution signifie que la transposition de la directive européenne est incomplète et non conforme. La Commission européenne a clairement fait savoir que le critère de la charge injustifiée pose un problème de conformité.

Le Conseil d'État attire, lui aussi, l'attention sur ce point:

«Il résulte de l'article 12, paragraphe 1er, de la directive-service universel que la fourniture du service universel ne peut être rétribuée que si elle représente une charge inéquitable pour le prestataire de service universel. L'avant-projet prévoit que le montant de la rétribution correspond au coût net de la prestation de service universel, mais ne prévoit pas qu'il soit évalué si ce coût net, tel qu'il est calculé conformément à la méthodologie fixée en annexe, correspond ou non à une charge inéquitable.».

Il n'a pas été donné suite à l'observation du Conseil d'État !

Il convient d'adapter l'exposé des motifs en conséquence.

personen zijn verantwoordelijk voor de juistheid van de gegevens die zij krachtens het eerste lid meedelen.». De RvS formuleerde geen opmerkingen waardoor men dit artikel zou moeten aanpassen. Waarschijnlijk is er dus gewoon iets misgegaan bij het opstellen van het finale wetsontwerp.

Nr. 40 VAN DE HEER DESEYN

Art. 110

Het derde lid vervangen als volgt:

«Vervolgens gaat het Instituut na of de netto-kosten een onredelijke last betekenen voor de aanbieder.

Voor elk van die aanbieders publiceert het Instituut de opsomming van de netto-kosten met betrekking tot elk van de verrichte elementen, behoudens het sociale element, zoals het die heeft goedgekeurd. Als index wordt daarvoor de gezondheidsindex gebruikt. Het instituut zal tevens haar beslissing aangaande het criterium onredelijke last publiceren.».

VERANTWOORDING

De artikelen 12,1 en 13,1 van de universele dienst richtlijn stellen heel duidelijk dat de regulator het criterium van onredelijke last dient af te wegen alvorens kan worden beslist tot de financiering van de netto-kosten van de universele dienstverplichtingen. In het ontwerp van wet is deze vereiste weggelaten wat wil zeggen dat het Instituut niet hoeft na te gaan of de universele dienstverplichtingen al dan niet een onredelijke last uitmaken voor de aanbieder ervan. Het weglaten van een wezenlijke voorwaarde voor het instellen van een vergoedingsmechanisme impliceert een onvolledige en niet-conforme omzetting van de Europese richtlijnen. De Europese Commissie heeft duidelijk te kennen gegeven dat er zich met betrekking tot het «unfair burden» criterium een conformiteitsprobleem stelt.

Ook de Raad van State wijst hierop:

«Uit artikel 12, lid 1, van de universele-dienstrichtlijn blijkt dat het aanbieden van de universele dienst alleen mag worden vergoed wanneer dit een onredelijke last vertegenwoordigt voor de aanbieder van de universele dienst. Het voorontwerp bepaalt dat het bedrag van de vergoeding overeenstemt met de netto-kosten van het aanbieden van de universele dienst, maar voorziet nergens in een evaluatie van die netto-kosten om na te gaan of ze, zoals ze berekend worden overeenkomstig de in de bijlage vastgestelde methode, al dan niet een onredelijke last vertegenwoordigen.».

Men heeft de opmerking van de Raad van State niet gevolgd!

De memorie van toelichting moet overeenkomstig worden aangepast.

N° 41 DE M. DESEYN

Art. 111

Remplacer l'alinéa 1er par la disposition suivante:

Pour chacune des composantes du service universel, à l'exception de la composante sociale, le fonds est redevable d'une rétribution au(x) prestataire(s) concerné(s), et ce, uniquement si l'Institut estime que le coût net du service universel représente une charge injustifiée pour ce(s) prestataire(s).

Dans l'élaboration d'un mécanisme de rétribution, l'Institut tiendra compte des principes de transparence, de distorsion minimale du marché, de non-discrimination et de proportionnalité.».

JUSTIFICATION

– Les articles 12, 1. et 13, 1 de la directive concernant le service universel (2002/22/CE) disposent très clairement que les autorités réglementaires nationales doivent évaluer le critère de charge injustifiée avant de décider de financer le coût net des obligations liées au service universel. Cette exigence n'apparaît pas dans le projet, ce qui signifie que l'Institut n'est pas tenu de vérifier si les obligations liées au service universel représentent ou non une charge injustifiée pour le prestataire de ce service. L'omission d'une condition essentielle de l'élaboration d'un mécanisme de rétribution donne lieu à une transposition incomplète et non conforme des directives européennes. La Commission européenne a clairement fait savoir qu'il y a un problème de conformité en ce qui concerne le critère de la « charge injustifiée ».

– Il y a une contradiction entre l'exposé des motifs et le contenu proprement dit des articles:

– l'exposé des motifs explique les raisons pour lesquelles le critère de la charge injustifiée a été omis:

«Il résulte de l'article 12, § 1er, de la directive service universel que la fourniture du service universel ne peut être rétribuée que si elle représente une charge inéquitable pour le prestataire de service universel.

Le dispositif de l'article 111 prévoit que le montant de la rétribution correspond au coût net de la prestation de service universel ou au montant fixé au terme du mécanisme ouvert de désignation, mais ne prévoit pas une appréciation du caractère inéquitable de la charge.

Cette manière de faire paraît pouvoir être jugée conforme à la directive pour autant que tous les bénéfices indirects, en ce compris les bénéfices immatériels qui peuvent résulter de cette prestation, soient bien pris en considération dans le calcul du coût net. Dans cette hypothèse en effet, toute situation déficitaire résultant de ce calcul représente nécessairement une charge inéquitable.

La définition que donne l'article 1er, 15°, de l'annexe du «bénéfice indirect» permet de satisfaire à cette condition car l'énu-

Nr. 41 VAN DE HEER DESEYN

Art. 111

Het eerste lid vervangen als volgt:

«Enkel indien het Instituut van oordeel is dat de nettokosten van de universele dienstverlening een onredelijke last betekenen voor de aanbieder(s), moet het fonds, voor elk element van de universele dienst behoudens het sociale element een vergoeding uitkeren aan de betrokken aanbieder(s).

In het opzetten van een vergoedingsmechanisme zal het Instituut rekening houden met de beginselen van transparantie, minimale verstoring van de markt, niet-discriminatie en evenredigheid.».

VERANTWOORDING

– De artikelen 12,1 en 13,1 van de Universele dienst Richtlijn (2002/22/EG) stellen heel duidelijk dat de Regulator het criterium van onredelijke last dient af te wegen alvorens kan worden beslist tot de financiering van de netto-kosten van de universele dienstverplichtingen. In het ontwerp van wet is deze vereiste weggevalen wat wil zeggen dat het Instituut niet hoeft na te gaan of de universele dienstverplichtingen al dan niet een onredelijke last uitmaken voor de aanbieder ervan. Het weglaten van een wezenlijke voorwaarde voor het instellen van een vergoedingsmechanisme impliceert een onvolledige en niet-conforme omzetting van de Europese richtlijnen. De Europese Commissie heeft duidelijk te kennen gegeven dat er zich met betrekking tot het «unfair burden» criterium een conformiteitsprobleem stelt.

– Tegenspraak tussen wat memorie van toelichting zegt en wat eigenlijke artikels inhouden:

– De memorie van toelichting motiveert waarom het principe van onredelijke last hier werd weggelaten:

«Uit artikel 12, paragraaf 1, van de Universele dienstrichtlijn blijkt dat de levering van de universele dienst maar kan worden vergoed indien dit een onredelijke last vormt voor de universele dienstverlener.

Het bepalende gedeelte van artikel 111 schrijft voor dat het bedrag van de vergoeding overeenstemt met de nettokosten van de verlening van de universele dienst of met het bedrag dat wordt vastgesteld na het open systeem van aanwijzing, maar voorziet niet in een beoordeling van het onredelijke karakter van de last.

Die manier van doen lijkt in overeenstemming te kunnen worden geacht met de richtlijn, voorzover alle indirecte winst, waaronder ook de immateriële winst, die uit die verstrekking kan voortvloeien, wel degelijk wordt meegeteld in de berekening van de netto-kosten. In die veronderstelling vertegenwoordigt immers elke deficitaire toestand die uit die berekening voortvloeit, noodzakelijkerwijs een onredelijke last.

De definitie die in artikel 1, 15 van de bijlage wordt gegeven van «indirecte winst» maakt het mogelijk aan die voor-

mération des bénéfices indirects qu'elle donne n'est pas limitative.».

— À ce propos, Le Conseil d'État a formulé la remarque suivante:

«La définition que donne l'article 1er, 15°, de l'annexe du «bénéfice indirect» permet de satisfaire à cette condition pour autant que l'énumération des bénéfices indirects qu'elle donne ne soit pas interprétée comme étant limitative. À cette fin, mieux vaut remplacer les mots «plus précisément» par le mot «notamment».».

— La définition donnée à l'article 1er, 15°, de l'annexe est la suivante:

«Bénéfice indirect: l'ensemble des avantages, pouvant être évalués financièrement, obtenus par un opérateur du fait de sa prestation d'un des services prestés au titre du service universel visés à l'article 76 de la loi, dont il ne bénéficierait pas s'il ne fournissait pas ce service, plus précisément les effets de notoriété sur la marque de l'entreprise, l'impact de la publicité, l'omniprésence, l'effet du cycle de vie des clients, la facilité d'accès aux clients;».

La définition figurant dans l'annexe n'a cependant PAS été adaptée en fonction de l'observation du Conseil d'État (il est toujours inscrit «plus précisément») et est donc en contradiction avec le commentaire de l'article 111 !.

Pour éviter tout malentendu et se conformer à la directive concernant le service universel, il y a lieu d'inclure la condition de la charge injustifiée dans l'article 111. L'article doit par ailleurs être adapté afin de veiller à ce que, lors de l'élaboration d'un mécanisme de rétribution, l'Institut tienne compte des principes de transparence, de distorsion minimale du marché, de non-discrimination et de proportionnalité, prévus aux articles 13, 3. et 14 de la directive concernant le service universelle susmentionnée.

L'exposé des motifs doit également être adapté en conséquence.

N° 42 DE M. DESEYN

Art. 113

Compléter cet article par un alinéa 2, libellé comme suit:

«L'Institut fait annuellement, pour le 31 décembre au plus tard, rapport au ministre concernant d'éventuelles adaptations des obligations de service universel.»

JUSTIFICATION

Le premier considérant de la directive relative au service universel prévoit que «le concept de service universel doit évoluer au rythme des progrès technologiques, des développements du marché et de l'évolution de la demande des utilisateurs.»

waarde te voldoen, omdat de opsomming van de indirecte winsten die daar wordt gegeven niet beperkend is.»

— de Raad van State formuleerde hieromtrent volgende opmerking:

«De definitie die in artikel 1, 15°, van de bijlage wordt gegeven van «indirecte winst» biedt de mogelijkheid aan die voorwaarde te voldoen voorzover de opsomming van de gevallen van indirecte winst die ze geeft niet geïnterpreteerd wordt als een limitatieve opsomming. Het zou beter zijn daartoe de woorden «meer bepaald» te vervangen door de woorden «onder meer».

— De definitie in artikel 1, 15° van de bijlage:

«Indirecte winst: het geheel van financieel waardeerbare voordelen dat een operator krijgt door zijn verlening van één van de in artikel 76 van de wet bedoelde diensten verstrekt in het kader van de universele dienst, die hij niet zou hebben, mocht hij die dienst niet verstrekken, meer bepaald het effect van de bekendheid van het merk van de onderneming, de invloed van de reclame, de alomtegenwoordigheid, het effect van de levenscyclus van klanten, het gemak van toegang tot de klanten;»

De definitie in de bijlage is echter NIET aangepast aan de opmerking van de raad van State (er staat nog steeds 'meer bepaald') en dus in tegenspraak met de memorie van toelichting bij artikel 111!

Om alle misverstanden te vermijden en in lijn te zijn met de Universele Dienstrichtlijn moet men het principe van onredelijke last hier opnemen. Verder dient men het artikel aan te passen teneinde te verzekeren dat het Instituut bij het opzetten van een vergoedingsmechanisme de beginselen respecteert van transparantie, minimale verstoring van de markt, niet-discriminatie en evenredigheid zoals voorzien in de artikelen 13,3 en 14 van bovenvernoemde Universele dienst Richtlijn.

Ook de memorie van toelichting moet overeenkomstig aangepast worden.

Nr. 42 VAN DE HEER DESEYN

Art. 113

Dit artikel aanvullen met een tweede lid, luidende:

«Het Instituut brengt jaarlijks uiterlijk tegen 31 december verslag uit aan de minister over mogelijke aanpassingen aan de universele dienstverplichtingen.»

VERANTWOORDING

Considerans 1 van de Universele Dienstrichtlijn bepaalt dat «het concept van de universele dienst moet evolueren teneinde gelijke tred te houden met de technologische vooruitgang, de marktontwikkelingen en de veranderingen in de behoeften van de gebruiker.»

Afin de tenir compte du caractère évolutif du concept de service universel, il est indiqué de prévoir un mécanisme selon lequel l'Institut évalue chaque année l'opportunité d'une extension ou d'une réduction des obligations de service universel existantes. Étant donné que la liste des services pouvant être qualifiés de «Services Universels» est revue périodiquement par l'Europe, il importe en effet que la Belgique soit dûment préparée à ces révisions. Bien que ce ne soit pas encore le cas pour le moment, il pourrait en effet être souhaitable à l'avenir que de nouveaux services, comme l'internet à haut débit, soient considérés comme des services universels. Pour laisser ouverte cette possibilité, l'article doit être complété par un alinéa 2.

L'exposé des motifs doit également être adapté en conséquence.

N° 43 DE M. DESEYN

Art. 116

Remplacer le § 3 par le texte suivant:

«§ 3. Une ligne donnant accès à l'Internet et répondant aux besoins particuliers des écoles, des bibliothèques publiques et des hôpitaux est mise à la disposition de ces derniers sur tout le territoire du Royaume à un prix abordable en matière de raccordement et d'abonnement.»

Les opérateurs peuvent fournir seuls ou en commun ce service, après la notification prévue à l'article 9.

Le Roi fixe les conditions techniques et financières, ainsi que la rétribution octroyée aux opérateurs qui offrent le service, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres. Un accord de coopération doit être conclu à cette fin.».

JUSTIFICATION

Le § 3 concrétise l'accord du gouvernement fédéral qui prévoit la poursuite du projet I-line (ISDN et, depuis 2002, ADSL pour les écoles). Le projet à l'examen prévoit l'obligation pour Belgacom de participer au service. Cette obligation est déjà inscrite dans le contrat de gestion conclu entre l'autorité fédérale et Belgacom, qui régit les rapports entre l'autorité fédérale et Belgacom en ce qui concerne l'exécution des missions d'intérêt général. L'État, les bénéficiaires et, pour les écoles, également Belgacom supportent tous une part des frais.

Les autres opérateurs qui souhaitent fournir un service comparable doivent obtenir à cet effet l'autorisation préalable du Roi. Cette règle est contraire au principe de non-discrimination inscrit dans les différentes directives ainsi qu'à l'ar-

Om rekening te houden met dit evolutieve karakter van de inhoud van de universele dienst is het best te voorzien in een mechanisme waarbij het Instituut jaarlijks een beoordeling uitbrengt van de wenselijkheid van een uitbreiding met nieuwe of inkrimping van bestaande universele dienstverplichtingen. Aangezien de lijst van diensten die gecatalogeerd kunnen worden als 'Universele Diensten' door Europa periodiek wordt herzien, is het immers belangrijk dat vanuit België men op deze herzieningen terdege is voorbereid. Alhoewel dit momenteel nog niet het geval is, kan het immers wenselijk zijn om in de toekomst nieuwe diensten, zoals breedband-internet, te voorzien als universele dienst. Om deze mogelijkheid open te laten, moet het artikel aangevuld worden met een tweede lid.

Ook de memorie van toelichting moet overeenkomstig worden aangepast.

Nr. 43 VAN DE HEER DESEYN

Art. 116

Paragraaf 3 vervangen als volgt:

«§ 3. Aan scholen, openbare bibliotheken en ziekenhuizen wordt op het gehele grondgebied van het Rijk tegen een betaalbare prijs, wat de aansluiting en het abonnement betreft, een lijn ter beschikking gesteld die toegang tot het Internet verleent en die beantwoordt aan hun bijzondere noden.»

Operatoren kunnen, alleen of gezamenlijk, deze dienst verlenen na kennisgeving zoals bedoeld in artikel 9.

De Koning legt bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de technische en financiële voorwaarden vast, alsook de vergoeding die de aanbiedende operatoren hiervoor ontvangen. Hiertoe dient een samenwerkingsakkoord te worden afgesloten.».

VERANTWOORDDING

Paragraaf 3 geeft invulling aan het federaal regeerakkoord dat de voorzetting van I-line (ISDN en sinds 2002 ADSL voor scholen) bevat. Men verplicht Belgacom hier om aan de dienst deel te nemen. Dit zit reeds vervat in het beheerscontract tussen de federale overheid en Belgacom. Dat regelt de betrekkingen tussen de federale overheid en Belgacom voor de uitvoering van de opdrachten van algemeen nut. De Staat, de begunstigen en voor de scholen ook Belgacom, dragen elk een deel van de kosten.

Andere operatoren die een soortgelijke dienst wensen te leveren, moeten daartoe eerst toestemming van de Koning krijgen. Dit gaat in tegen het principe van niet-discriminatie zoals gesteld in de verschillende richtlijnen en tegen artikel 2, 1 van

article 2, 1, de la directive sur la concurrence, en vertu duquel: « Les États membres ne peuvent accorder ni maintenir de droits exclusifs ou spéciaux pour l'établissement et/ou l'exploitation de réseaux de communications électroniques ou pour la fourniture de services de communications électroniques accessibles au public. ».

La nécessité de connecter les écoles et institutions publiques apparentées à l'internet à haut débit a déjà été présentée comme une priorité à différents niveaux de pouvoir, dont le plan d'action eEurope et la stratégie belge de la large bande, ce qui doit permettre de réaliser un nombre important d'objectifs de la Société de l'information (eApprendre, eCare,...). Les moyens utilisés pour réaliser cette priorité doivent toutefois être conformes au marché, autrement dit, ils ne peuvent établir de discriminations entre les concurrents.

Par ailleurs, l'article 86ter, § 2, de la loi de 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, disposition régissant les mêmes matières que le § 3 du projet à l'examen, renvoyait à une annexe pour les conditions techniques de la mise à disposition du service. Le § 3 du projet à l'examen ne contient aucune spécification à ce sujet et le renvoi à l'annexe a été remplacé par la phrase suivante: «Le Roi peut fixer les conditions techniques et financières par un arrêté délibéré en Conseil des ministres. Un accord de coopération peut être conclu à cette fin.».

Cette modification pose problème à plusieurs égards:

Tant que le Roi ne donne pas de contenu concret au § 3, alinéa 3, de cet article, Belgacom peut matérialiser comme bon lui semble la disposition de l'alinéa 1er «Une ligne donnant accès à l'Internet et répondant aux besoins particuliers (...) est mise à la disposition (...)». Qu'y a-t-il, en effet, lieu d'entendre par «besoins particuliers»? À l'actuelle connexion ADSL on peut donc substituer une connexion par modem. Dans sa version actuelle, le texte ne donne aucune garantie quant à la qualité du service presté. Alors que l'annexe de la loi de 1991 fixait, par exemple, les conditions financières comme suit:

«1° la mise à disposition d'une ligne dont la capacité permet l'interactivité dans le but d'assurer l'accès aux réseaux de transport de données notamment Internet est gratuite;

2° la redevance d'abonnement est réduite de 50% par rapport au tarif normal;»,

il n'est désormais plus question que d'un «prix abordable», avec toutes les interprétations néfastes que cette notion peut engendrer.

Enfin, le projet à l'examen se borne à disposer que le Roi PEUT fixer les conditions et qu'un accord de coopération PEUT être conclu. Les conditions DOIVENT cependant être fixées si l'on veut prévoir des garanties en matière de prix et de qualité. Dès lors qu'il intervient dans les coûts de Belgacom, l'État doit également prendre en charge une partie des coûts des autres acteurs qui souhaitent offrir un produit similaire (principe de non-discrimination). L'enseignement relevant de

de Mededingingsrichtlijn (2002/77/EG) dat het volgende zegt: «De lidstaten kennen geen uitsluitende of bijzondere rechten toe noch handhaven dergelijke rechten voor het aanleggen en/of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken of voor het verrichten van openbare elektronische-communicatiediensten.».

De noodzakelijkheid om scholen en aanverwante publieke instellingen aan te sluiten op het internet via breedband technologie, werd reeds op verschillende beleidsniveaus vooropgesteld als prioriteit, waaronder het Europese eEurope Action en de Belgische Breedband Strategie, waarmee een belangrijk aantal Informatie Maatschappij doelstellingen verwezenlijkt kunnen worden (eLeren, eCare,...). Het vervullen van deze prioriteit dient echter wel te gebeuren gebruikmakend van marktconforme middelen, dwz. niet discrimineren tussen concurrenten dus.

Daarenboven werd in de wet van 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven in artikel 86ter, § 2, dat dezelfde zaken regelt als het huidige § 3, er verwezen naar een bijlage voor de technische voorwaarden in verband met de terbeschikkingstelling van de dienst. In deze § 3 heeft men ervoor geopteerd om dit niet te specificeren en de verwijzing naar de bijlage te vervangen door de volgende zin: «De Koning kan, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de technische en financiële voorwaarden vastleggen. Hiertoe kan een samenwerkingsakkoord worden afgesloten.».

Deze wijziging is in verschillende opzichten problematisch:

Zolang de Koning geen invulling geeft aan lid 3 van § 3 van dit artikel kan de bepaling uit lid 1 «...een lijn ter beschikking gesteld die toegang tot het Internet verleent en die beantwoordt aan hun bijzondere noden...» naar eigen goeddunken van Belgacom ingevuld worden. Wat zijn immers 'bijzondere noden'? Dit kan in plaats van de huidige ADSL verbinding dus een modem verbinding zijn. Zoals de tekst nu is zijn er geen garanties gegeven omtrent de kwaliteit van de dienstverlening. Waar de bijlage van de wet van 91 bijvoorbeeld de financiële voorwaarden als volgt bepaalde:

«1° de beschikbaarstelling van een lijn met een capaciteit die interactiviteit mogelijk maakt met het oog op het verlenen van toegang tot gegevensnetwerken, met name Internet, is gratis;

2° het abonnementsgeld wordt ten opzichte van het normale tarief met 50% verminderd;»,

sprekt men nu enkel nog over «een betaalbare prijs», met alle mogelijke nefaste invullingen van dit begrip tot gevolg.

Tenslotte zegt men enkel dat de Koning de voorwaarden KAN vastleggen en dat er een samenwerkingsakkoord KAN afgesloten worden. De voorwaarden MOETEN echter vastgelegd worden wil men enige garanties op het vlak van prijs en kwaliteit inbouwen. Aangezien de Staat mee tussenkomt in de kosten van Belgacom, moet zij dat ook doen in de kosten van andere spelers die een gelijkaardig product wensen aan te bieden (niet-discriminatie principe). Aangezien on-

la compétence des Communautés, la conclusion d'un accord de coopération n'est pas une option mais une absolue nécessité.

N° 44 DE M. DESEYN

Art. 118

Dans le § 2, entre les mots «au § 1er» et les mots «il en informe», insérer les mots «au détriment de l'abonné».

JUSTIFICATION

Dans l'intérêt des opérateurs (réduction de la paperasserie et des coûts qui en résultent), il convient de modifier l'obligation d'information des consommateurs par les opérateurs de telle sorte que seules les modifications PRÉJUDICIALES au consommateur doivent être communiquées. Il n'est guère utile d'imposer aux opérateurs d'informer le consommateur de modifications du contrat qui lui sont profitables.

L'exposé des motifs fournit d'ailleurs exactement les mêmes précisions concernant le § 2:

«En outre, cette possibilité n'est pas d'application en cas de modifications au profit de l'abonné (par exemple une baisse des tarifs ou des améliorations de la qualité).».

Rien ne justifie de ne pas en faire explicitement mention dans l'article de la loi et de n'inscrire cette précision que dans l'exposé des motifs.

N° 45 DE M. DESEYN

Art. 121

Dans le § 2, entre les mots «En outre,» et le mot «l'Institut», insérer les mots «après concertation avec les opérateurs concernés,».

JUSTIFICATION

Le modèle et l'information traités par l'Institut doivent répondre à des normes de qualité supérieures et faire l'objet d'une concertation avec les opérateurs. Il va de soi qu'en fonction des paramètres proposés, le consommateur peut aboutir à des conclusions différentes. Il est dès lors essentiel qu'il y ait une concertation avec les opérateurs.

derwijs een bevoegdheid is die aan de Gemeenschappen toekomst is een samenwerkingsakkoord geen keuze maar absolute noodzaak.

Nr. 44 VAN DE HEER DESEYN

Art. 118

In § 2, tussen de woorden «in § 1» en de woorden «te wijzigen», de woorden «in het nadeel van de abonnee» invoegen.

VERANTWOORDING

In het voordeel van de operatoren (minder papierwerk & eraan verbonden kosten) is de informatieplicht van de operatoren naar de consumenten toe zodanig te wijzigen dat dit enkel moet gebeuren indien de veranderingen in het contract in het NADEEL zijn van de consument. Het heeft weinig zin de operatoren te doen communiceren over veranderingen in het contract wanneer de consument er voordeel uit haalt.

De motivering zegt trouwens net hetzelfde over § 2:

«Bovendien is deze mogelijkheid niet van toepassing in geval van wijzigingen in het voordeel van de abonnee (bijvoorbeeld: een verlaging van de tarieven of verbeteringen van de kwaliteit).».

Er is geen reden om dit niet expliciet in het artikel op te nemen, in plaats van enkel in de memorie.

Nr. 45 VAN DE HEER DESEYN

Art. 121

In § 2, tussen het woord «Institut» en het woord «via», de woorden «, na overleg met de betrokken operatoren» invoegen.

VERANTWOORDING

Het model en de informatie die door het Instituut wordt verwerkt dient aan de hoogste standaarden van kwaliteit te beantwoorden en moet overlegd worden met de betrokken operatoren. Het spreekt immers voor zich dat naargelang de voorgestelde parameters, de consument tot verschillende conclusies kan komen. Daarom is overleg met de operatoren essentieel.

N°46 DE M. DESEYN

Art. 121bis (nouveau)

Insérer un article 121bis, libellé comme suit:

«Art. 121bis. — Les services et produits suivants seront réputés constituer un ensemble au sens de l'article 55, 1°, de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur (LPC), de sorte qu'il est permis de les offrir conjointement pour un prix global avantageux, c'est-à-dire à un prix inférieur au total des prix respectifs de chaque service ou produit: services de téléphonie, internet, TV et/ou produits interactifs intermédiaires, offerts, par le biais d'une technologie intégrée, par les vendeurs opérant dans le secteur des technologies de la communication, de l'information et des médias. Ces services et/ou produits interactifs intermédiaires peuvent être offerts conjointement à condition de remplir cumulativement les conditions suivantes:

a. sauf pour les produits et services nouveaux, tout produit et tout service doit, du moins pendant toute la durée de l'offre, être disponible séparément et à son prix normal dans le même établissement, c'est-à-dire à son prix habituel au sens de l'article 43 de la LPC;

b. le consommateur doit être clairement informé du prix de chaque produit ou service pris séparément, ainsi que de l'avantage en termes de prix;

c. l'offre conjointe doit offrir au consommateur un avantage en termes de prix par rapport aux produits ou services offerts individuellement. Il doit s'agir d'un avantage déterminé ou déterminable au moment de l'achat ;

d. toute annonce relative à l'offre conjointe et tout titre permettant d'obtenir l'avantage qui en découle, doit mentionner l'éventuelle limite de la durée de validité, les conditions et toute autre modalité de l'offre;

e. lorsque des produits et/ou services sont offerts conjointement, le délai maximum autorisé durant lequel le consommateur est lié est fixé à un an, dans le respect des éventuelles dispositions légales spécifiques et pour autant que la résiliation se fasse dans les délais impartis. L'application d'une sanction rétroactive en cas de résiliation par le consommateur est exclue. L'avantage reste maintenu pour le consommateur jusqu'au moment de la résiliation.».

JUSTIFICATION

À la suite des évolutions techniques et économiques, certaines techniques, telles que les télécommunications, les médias

Nr. 46 VAN DE HEER DESEYN

Art. 121bis (nieuw)

Een artikel 121bis invoegen, luidende:

«Art. 121bis. — Volgende diensten en producten zullen geacht worden een geheel te vormen in de zin van artikel 55, 1° van de Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en de bescherming van de consument (WHPC), zodat het geoorloofd is ze gezamenlijk tegen een totale voordelige prijs, namelijk een lagere prijs dan het totaal van de afzonderlijke prijzen van de diensten of producten, aan te bieden: telefoon-, internet-, TV diensten en/of intermediaire interactieve producten, aangeboden middels een geïntegreerde technologie door verkopers actief in de sector van de communicatie-, informatie- en mediatechnologie. Deze diensten en/of intermediaire interactieve producten kunnen gezamenlijk worden aangeboden onder de hierna cumulatief toe te passen voorwaarden:

a. behoudens voor nieuwe producten en diensten, dient elk product en elke dienst, althans zolang het aanbod geldt, afzonderlijk en tegen zijn gewone prijs in dezelfde inrichting verkregen te kunnen worden, dat wil zeggen tegen de gebruikelijke prijs in de zin van artikel 43 WHPC;

b. de consument dient duidelijk over de afzonderlijke prijs van elk product of dienst geïnformeerd te worden, alsook over het prijsvoordeel;

c. het gezamenlijk aanbod dient de consument een prijsvoordeel ten opzichte van de individueel aangeboden producten of diensten te bieden. Het moet een bepaald of bepaalbaar voordeel zijn op het moment van de aankoop;

d. elke aankondiging betreffende het gezamenlijk aanbod en elke titel waarmee het voordeel dat eruit voortvloeit verworven kan worden, dient de eventuele limiet van hun geldigheidsduur, de voorwaarden en elke andere modaliteit van het aanbod te vermelden;

e. wanneer men gezamenlijk producten en/of diensten aanbiedt, mag men, met inachtneming van de eventuele specifieke wettelijke bepalingen en voorzover een tijdige opzegging gebeurt, slechts een maximumtermijn van één jaar voorzien gedurende dewelke de consument gebonden is. De toepassing van een retroactieve sanctie in geval van opzegging door de consument is uitgesloten. Het voordeel blijft behouden voor de consument tot op het moment van de opzegging.».

VERANTWOORDING

Ten gevolge van technische en economische evoluties groeien bepaalde technieken, zoals telecommunicatie, media

et l'informatique, se rapprochent (« convergence »). Cette convergence se fonde sur l'application commune des technologies numériques dans le secteur de l'informatique, des médias et des télécommunications, telles que la micro-électronique numérique, la transmission logicielle et numérique.

D'un point de vue technique, il deviendra de plus en plus artificiel et difficile de proposer séparément ces services différents, et néanmoins convergents. La distinction entre les différents services est appelée à s'estomper. Du fait de la convergence des techniques numériques, de nombreuses promotions en Europe sont destinées à aider le consommateur à acquérir davantage de compétences Internet et IT.

En Belgique, il n'est, en principe, pas permis, en vertu de la législation actuelle, de vendre des services groupés et d'en faire publicité. De ce fait, les fournisseurs belges de services ICT sont lésés par rapport aux fournisseurs des autres États membres. La Commission européenne a insisté à maintes reprises auprès des États membres pour réduire les obstacles réglementaires au développement de nouveaux services convergents. Cette mesure est importante pour créer un climat propice à l'innovation, aux investissements et pour accroître la compétitivité.

Le maintien d'une interdiction de principe dans la LPC constituera une sérieuse entrave en la matière et ne fera qu'accentuer le retard (qui existe déjà). À l'ère du commerce électronique, il n'est en outre pas impensable d'imaginer que l'on contournera la réglementation belge, sévère en matière d'offre conjointe, en vendant les produits via les pays voisins qui possèdent des réglementations plus souples. Il n'y a pourtant pas vraiment lieu de considérer cet assouplissement comme une menace, étant donné que la convergence dans les secteurs ICT sera plutôt créatrice d'opportunités pour les plus petits acteurs du marché : vu la complexité de ces services convergents, il sera tout à fait indispensable de prodiguer aide et conseil aux clients. De ce fait, le distributeur détaillant disposera d'un avantage certain par rapport à la grande distribution. Pour les autres secteurs également, les évolutions futures seront davantage porteuses d'opportunités plutôt que de menaces pour les petits distributeurs spécialisés.

Au sens de l'article 43, le prix habituel est le prix qui a été pratiqué pendant une période continue d'un mois précédant immédiatement le début de l'offre conjointe pour des produits ou services équivalents au même point de vente.

Pour les produits nouveaux, il n'est cependant pas question de prix habituel. Par analogie avec la jurisprudence qui prévoit que l'article 43 LPC ne s'applique pas aux prix de lancement (Cass. 25 octobre 2001), la condition (a) doit être déclarée inapplicable à l'offre conjointe de nouveaux produits ou services.

L'exposé des motifs doit comprendre également un nouvel article libellé dans ce sens.

en informatica, naar elkaar toe («convergentie»). Deze convergentie steunt op de gemeenschappelijke toepassing van digitale technologieën in de informatica-, media- en telecommunicatiebranche, zoals de digitale micro-elektronica, software en digitale transmissie.

Op technisch vlak zal het steeds kunstmatiger en moeilijker worden om deze verschillende, doch convergerende, diensten afzonderlijk aan te bieden. Het onderscheid tussen de verschillende diensten zal zodoende vervagen. Als gevolg van de convergentie van digitale technieken zijn heel wat promoties in Europa erop gericht om de consument te helpen meer internet- en IT-vaardigheden bij te brengen.

In België is het onder de huidige wetgeving in principe niet toegelaten om gebundelde diensten te verkopen of er reclame voor te maken. Belgische ICT-dienstenleveranciers ondervinden hierdoor nadelen ten opzichte van de leveranciers in andere lidstaten. De Europese Commissie heeft al bij herhaling bij de Lidstaten erop aangedrongen om de regelgevende hindernissen voor de ontwikkeling van nieuwe convergerende diensten terug te dringen. Dit is van belang om een gunstig klimaat te scheppen voor innovatie, investeringen en om het concurrentievermogen te versterken.

De handhaving van het principiële verbod in de WHPC zal desbetreffend erg belemmerend werken en de achterstand (die reeds bestaat) vergroten. In het tijdperk van e-commerce is het overigens niet ondenkbaar dat de strenge Belgische regelgeving inzake gezamenlijk aanbod zal worden omzeild door de verkoop via de buurlanden met soepeler regeling. De versoepeling mag niet zozeer als een bedreiging ervaren worden vermits de convergentie in de ICT-sectoren eerder opportuniteiten zal opleveren voor de kleinere spelers: gezien de complexiteit van deze convergerende diensten zal het absoluut noodzakelijk zijn de klanten met raad en daad bij te staan. Hierdoor zal de dealer een duidelijk voordeel hebben ten opzichte van de grootdistributie. Ook voor andere sectoren zullen toekomstige evoluties eerder opportuniteiten dan bedreigingen opleveren voor de kleine gespecialiseerde dealers.

De gebruikelijke prijs in de zin van artikel 43 is de prijs die gedurende een doorlopende periode van één maand die onmiddellijk voorafgaat aan het begin van het gezamenlijke aanbod voor gelijke producten of diensten in hetzelfde verkooppunt werd toegepast.

Voor nieuwe producten bestaat er evenwel geen gebruikelijke prijs. Bij analogie met de rechtspraak die bepaalt dat artikel 43 WHPC niet van toepassing is op lanceerprijzen (Cass., 25 oktober 2001), dient de voorwaarde (a) niet-toepasselijk te worden verklaard op het gezamenlijk aanbod van nieuwe producten of diensten.

In de memorie van toelichting moet overeenkomstig eveneens een nieuw artikel worden voorzien.

N° 47 DE M. DESEYN

Art. 125

Compléter cet article comme suit:

«L'institut peut fixer les conditions auxquelles doit répondre le service d'assistance par téléphone».

JUSTIFICATION

On lit dans l'exposé des motifs, au sujet de cet article:

«Vu que ce service doit être accessible en permanence, la prise en considération des plaintes relatives aux dérangements n'est pas limitée aux jours ouvrables. Il incombe aux opérateurs d'en tenir compte lors de l'élaboration de leurs statistiques relatives à la qualité de service.».

Il est dès lors indiqué, d'une part, que ledit service doit être disponible en permanence (soit jour et nuit et vingt-quatre heures sur vingt-quatre) et, d'autre part, qu'il ne doit pas être limité aux jours ouvrables. On peut toutefois craindre que les opérateurs appliquent cette application de manière minimaliste : à strictement parler, il suffit en effet d'assurer ledit service pendant une minute en dehors des heures normalement ouvrables pour remplir la condition prévue dans l'exposé des motifs.

Il est dès lors indiqué, dans l'intérêt du consommateur, de donner à l'Institut la possibilité d'intervenir dans pareil cas, c'est-à-dire si l'accessibilité dudit service s'avère insuffisante. Cette possibilité est de la plus haute importance pour assurer la continuité des services décrits à l'article 124 (services d'urgence, services hospitaliers, médecins, etc.). La non-disponibilité des services d'urgence pendant quelques heures risque en effet de coûter la vie à plusieurs personnes. Pour que l'article 124, qui accorde la priorité absolue aux services d'urgence en matière de levées de dérangements, puisse réellement être appliqué, il y a lieu de faire en sorte que les dérangements puissent être communiqués sans retard aux opérateurs.

N° 48 DE M. DESEYN

Art. 135

Au § 2, remplacer les mots «ni être inférieure à douze mois ni dépasser trente-six mois» par les mots «être inférieure à douze mois».

JUSTIFICATION

Le § 2 stipule que la durée de la conservation ne peut dépasser 36 mois. La fixation d'un délai maximum a déjà été

Nr. 47 VAN DE HEER DESEYN

Art. 125

Dit artikel aanvullen als volgt:

«Het Instituut kan de voorwaarden vastleggen waaraan de telefonische hulpdienst dient te beantwoorden.».

VERANTWOORDING

De memorie van toelichting bij dit artikel bevat de volgende vermelding:

«Omdat die dienst permanent toegankelijk moet zijn, is het in overweging nemen van klachten in verband met storingen niet tot werkdagen beperkt. Het is de taak van de operatoren om daarmee rekening te houden bij de uitwerking van hun statistieken over de kwaliteit van de dienst.».

Eenzijds zegt men dus dat de dienst permanent (dat is dus dag en nacht en 24/24u) moet beschikbaar zijn, anderzijds zegt men dat het meer moet zijn dan een gewone werkdag. Er kan gevreesd worden dat dit door de operatoren minimalistisch zal ingevuld worden: strikt genomen voldoet één minuut extra openingstijd bovenop de gewone werkdag immers aan de voorwaarde uit de memorie.

In het belang van de consument is het daarom nuttig het Instituut de mogelijkheid te geven om in te grijpen. Het Instituut kan dan ingrijpen mocht de invulling van de bereikbaarheid van de dienst té licht uitvallen. Deze mogelijkheid is van het grootste belang voor de continuïteit van de diensten beschreven in artikel 124 (nooddiensten, diensten aan ziekenhuizen, artsen,...). Nooddiensten die gedurende enkele uren niet bereikbaar zijn kunnen verschillende mensenlevens eisen. Opdat artikel 124, dat de nooddiensten de eerste prioriteit geeft bij herstellingen, werkelijk effectief zou zijn moet er voorzien worden dat defecten zonder vertraging aan de operatoren kunnen worden doorgegeven.

Nr. 48 VAN DE HEER DESEYN

Art. 135

In § 2, de woorden «en niet meer dan zesendertig maanden» doen vervallen.

VERANTWOORDING

In § 2 stelt men dat de bewaartermijn niet meer dan 36 maanden mag zijn. Men heeft het invoeren van een maximum-

rejetée lors de l'examen de la loi du 28 novembre 2000 relative à la criminalité informatique.

Les arguments suivants ont alors été avancés:

- La fixation d'un délai de conservation maximum implique que le conservateur des données doit détruire celles-ci à l'expiration du délai, ce qui est pratiquement incontrôlable et sans pertinence dans le cadre d'une législation visant précisément à lutter contre la criminalité informatique;
- La fixation d'un délai maximum pourrait avoir pour effet que les données soient automatiquement effacées à l'expiration du délai.

Ces arguments sont toujours valables aujourd'hui. Le gouvernement, avec l'appui de l'opposition, avait alors souscrit à ces arguments. Il n'est donc pas justifié d'imposer un délai de conservation maximum.

N° 49 DE M. DESEYN

Art. 136

Dans le § 1er, 2°, entre les mots «articles 46bis» et les mots «et 90ter», insérer les mots « ,88bis ».

JUSTIFICATION

Dans le § 1er, 2° «l'identification de l'appelant, le repérage, la localisation, les écoutes, la prise de connaissance et l'enregistrement des communications privées aux conditions prévues par les articles 46bis et 90ter à 90decies du Code d'instruction criminelle.», le renvoi à l'article 88bis du Code d'instruction criminelle a été oublié. L'avant-projet de loi (article 138) contenait, quant à lui, le renvoi, mais il renvoyait erronément à l'article 82bis. Le Conseil d'État a corrigé cette erreur en précisant qu'il s'agit de l'article 88bis.

Cette erreur ressort également de l'exposé des motifs, qui précise que: «L'article 136 reprend dans d'autres termes, les dispositions des paragraphes 5 à 8 de l'article 190 terE de la loi du 21 mars 1991, insérées par l'article 150, 2°, de la loi-programme du 30 décembre 2001 (M.B. 31 décembre 2001).».

Or, l'article 109terE (§ 7) contient des renvois aux articles 46bis, 88bis et 90ter à 90decies.

termijn al verworpen bij de bespreking van de wet van 28 november 2000 inzake de informaticacriminaliteit.

Toen werden volgende argumenten gegeven:

- Het opleggen van een maximale bewaartermijn impliceert dat de houder van de informatie deze na het verstrijken van deze termijn moet vernietigen, hetgeen nauwelijks te controleren valt en in het kader van een wetgeving die juist beoogt de informaticacriminaliteit te bestrijden, geen steek houdt
- Vaststellen van een maximumtermijn zou inderdaad tot gevolg kunnen hebben dat na afloop van de termijn de gegevens automatisch worden gewist.

Deze argumenten zijn nog steeds even geldig. De regering, gesteund door de oppositie, heeft toen deze argumenten onderschreven. Het opleggen van een maximum bewaartermijn is daarom niet te verantwoorden.

Nr. 49 VAN DE HEER DESEYN

Art. 136

In § 1, 2° tussen het woord «46bis» en het woord «90ter», het woord « ,88bis» invoegen.

VERANTWOORDING

In § 1, 2° «...de oproeper te kunnen identificeren en het opsporen, lokaliseren, af luisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie mogelijk te maken onder de voorwaarden bepaald door de artikelen 46bis en 90ter tot 90decies van het Wetboek van Strafvordering....» heeft men vergeten te verwijzen naar artikel 88bis van het Wetboek der Strafvordering. In het voorontwerp (artikel 138 daar) was deze verwijzing nog wel aanwezig. Weliswaar verwees men daar verkeerdelijk naar artikel 82bis, hetgeen werd gecorrigeerd door de Raad van State naar artikel 88 bis.

Een andere aanwijzing voor deze fout is de memorie van toelichting die het volgende zegt: «Artikel 136 neemt in andere bewoordingen de bepalingen over van de paragrafen 5 tot en met 8 van artikel 109terE van de wet van 21 maart 1991, ingevoegd door artikel 150, 2° van de programmawet van 30 december 2001 (B.S. 31 december 2001).»

Artikel 109terE (§ 7) bevat verwijzingen naar de artikelen 46bis, 88bis en 90ter tot 90decies.

N° 50 DE M. DESEYN

Art. 140

Dans l'alinéa 2, entre les mots «peut» et «déterminer», insérer les mots «, sur avis de l'Institut,».

JUSTIFICATION

Le projet habilite le Roi à déterminer les modalités de coopération entre les différents opérateurs. Il nous semble judicieux que le Roi fasse appel à l'Institut pour prendre cette décision. On peut à cet effet prévoir la formulation d'un avis par l'Institut.

N° 51 DE M. DESEYN

Art. 143

Remplacer le § 1er, alinéa 2, par l'alinéa suivant:

«La Commission d'éthique pour les télécommunications est composée au moins de deux représentants des intérêts familiaux, d'un représentant du ministre de la Justice, d'un représentant du gouvernement, d'un représentant des opérateurs issu d'une organisation représentative de défense de ces derniers et d'un président, désigné par le ministre. Les membres sont nommés pour une période de cinq ans.».

JUSTIFICATION

Le nombre minimum et l'origine des représentants dont doit être composée la Commission d'éthique ont été modifiés. L'article 105^{decies} A, § 1er, disposait encore:

«Elle est composée de représentants des intérêts familiaux, d'un représentant de chacune des communautés, d'un représentant du ministre de la Justice, d'un représentant du ministre et d'un président désigné par le ministre. Les membres sont désignés pour une période de cinq ans.».

Sous sa forme actuelle, l'article prévoit en revanche qu'elle doit compter en outre un représentant du ministre de l'Économie et un représentant du ministre de la Protection de la Consommation. En outre, l'ajout des mots «au moins» permettra d'encore augmenter le nombre de représentants des cabinets. Les auteurs risquent dès lors d'être suspectés d'avoir pensé à leurs propres intérêts lors de l'élaboration du projet de loi. Il convient, afin d'éviter tout malentendu de cette nature, de modifier le projet de manière à ce qu'il soit conforme à l'intention initiale.

Il est en outre plus clair de renvoyer à un représentant du gouvernement plutôt qu'au représentant du ministre. Cela per-

Nr. 50 VAN DE HEER DESEYN

Art. 140

In het tweede lid, tussen de woorden «kan» en het woord «nadere», de woorden «op advies van het Instituut» invoegen.

VERANTWOORDING

Volgens het ontwerp krijgt de Koning de mogelijkheid om nadere regels te bepalen inzake de samenwerking tussen de verschillende operatoren. Het lijkt ons raadzaam dat de Koning bij zijn beslissing beroep doet op het Instituut. Dit kan door hieraan een advies van het Instituut te verbinden.

Nr. 51 VAN DE HEER DESEYN

Art. 143

Paragraaf 1, tweede lid, vervangen als volgt:

«De Ethische Commissie voor de telecommunicatie bestaat uit minstens twee vertegenwoordigers van de gezinsbelangen, één vertegenwoordiger van de minister van Justitie, één vertegenwoordiger van de regering, één vertegenwoordiger van de operatoren afgevaardigd uit een representatieve belangenorganisatie en een Voorzitter, aangewezen door de minister. De leden worden benoemd voor een periode van vijf jaar.».

VERANTWOORDING

Het aantal en de herkomst van de minimaal in de Ethische Commissie vertegenwoordigers is gewijzigd. § van artikel 105^{decies} A stelde nog het volgende:

«Zij bestaat uit vertegenwoordigers van de gezinsbelangen, één vertegenwoordiger van iedere Gemeenschap, een vertegenwoordiger van de minister van Justitie, een vertegenwoordiger van de minister en een voorzitter aangewezen door de minister.»

Het huidig artikel daarentegen bevat een extra vertegenwoordiger van de minister van Economie, en een extra vertegenwoordiger van de minister van Consumentenzaken. Daarenboven kan door de toevoeging van het woord 'minstens' het aantal vertegenwoordigers uit de kabinetten nog verder toenemen. Men zou de indieners er dus van kunnen verdenken voor zichzelf te hebben gezorgd bij het opmaken van het wetsontwerp. Het ontwerp moet naar de oorspronkelijke zin gewijzigd worden ten einde elk misverstand in deze zin weg te nemen.

Verder is het duidelijker te verwijzen naar een vertegenwoordiger van de regering dan naar de vertegenwoordiger

mettra en effet au gouvernement de désigner librement la personne la plus qualifiée pour ces fonctions.

Il est enfin essentiel que le secteur des télécommunications soit représenté pour que la faisabilité technique des propositions de la commission puisse être analysée.

N° 52 DE M. DESEYN

Art. 143

Au § 3, alinéa 1er, remplacer le chiffre «12 500» par le chiffre «2 500».

JUSTIFICATION

Conformément au § 3, alinéa 1er, la violation du code d'éthique est sanctionnée par des amendes de 125 à 12 500 euros. Une coquille s'est probablement glissée dans ce dernier montant, étant donné que l'article 105^{decies} A de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques prévoit une amende de 125 à 2 500 euros. Une comparaison avec l'ancien texte, qui faisait état d'amendes de 5 000 à 100 000 francs, renforce encore la thèse de la coquille.

N° 53 DE M. DESEYN

Art. 144

Dans l'alinéa 1er, entre les mots «l'utilisateur final» et les mots «est interdite», insérer les mots «et sans information précise sur les conséquences de l'activation».

JUSTIFICATION

Les consommateurs ne sont souvent pas suffisamment informés des conséquences d'une présélection par les vendeurs et se trouvent dès lors confrontés à de mauvaises surprises. Pour prévenir de telles situations, il est essentiel que le consommateur soit au fait des conséquences de l'activation afin de pouvoir faire un choix réfléchi.

van de minister. Op deze manier kan de regering de meest geschikte persoon vrij invullen.

Tenslotte is een vertegenwoordiging vanuit de telecommunicatie sector essentieel om de voorstellen van de commissie te toetsten op hun technologische haalbaarheid.

Nr. 52 VAN DE HEER DESEYN

Art. 143

In § 3, eerste lid, het getal «12.500» vervangen door het getal «2.500».

VERANTWOORDING

Volgens het eerste lid van § 3 zijn er boetes op de overtreding van de ethische code voorzien van 125 tot 12 500 EUR. Waarschijnlijk heeft men hier een typfout gemaakt want in artikel 105^{decies} A van de wet van 12 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven gaat het om 125 tot 2500 euro. De these van de typfout krijgt nog meer kracht als men vergelijkt met de oude tekst die sprak over boetes van 5000 tot 100.000 frank.

Nr. 53 VAN DE HEER DESEYN

Art. 144

In het eerste lid, de woorden «is verboden» vervangen door de woorden «en zonder duidelijke informatie over de consequenties die aan de activering verbonden zijn, is verboden».

VERANTWOORDING

Bij een preselectie worden mensen vaak onvoldoende geïnformeerd over de consequenties hiervan door de verkopers. Hierdoor komen consumenten voor onaangename verrassingen te staan. Om dit te verhinderen is het essentieel dat de consument weet wat de activering met zich mee zal brengen zodat deze een weloverwogen keuze kan maken.

N° 54 DE M. DESEYN

Annexe

À l'article 1er, 8°, de l'annexe, apporter les modifications suivantes:

A) entre les mots «niveau national:» et les mots «un appel», insérer le mot «soit»;

B) compléter la première phrase comme suit:

«soit un appel vers un numéro correctement formé mais erroné et que le prestataire de la composante géographique fixe du service universel n'est pas en mesure de vérifier comme étant erroné.»

JUSTIFICATION

La définition doit être analogue à celle qui figure au point 9°, étant entendu qu'il s'agit, en l'espèce, d'appels défectueux au niveau national. Il ressort d'une comparaison avec le point 9° que le second cas d'appel défectueux au niveau national fait défaut au point 8°, à savoir le cas d'un appel vers un numéro correctement formé mais erroné que le prestataire de la composante géographique fixe du service universel n'est pas en mesure de vérifier comme étant erroné.

N° 55 DE M. DESEYN

Annexe

À l'article 1er, 15°, remplacer les mots «plus précisément» par le mot «notamment».

JUSTIFICATION

– L'exposé des motifs de l'article 111 explique pourquoi le principe de la charge excessive a été supprimé à l'article 111:

«Il résulte de l'article 12, paragraphe 1er, de la directive «service universel» que la fourniture du service universel ne peut être rétribuée que si elle représente une charge inéquitable pour le prestataire de service universel.

Le dispositif de l'article 111 prévoit que le montant de la rétribution correspond au coût net de la prestation de service universel ou au montant fixé au terme du mécanisme ouvert de désignation, mais ne prévoit pas une appréciation du caractère inéquitable de la charge.

Cette manière de faire paraît pouvoir être jugée conforme à la directive pour autant que tous les bénéfices indirects, en ce compris les bénéfices immatériels qui peuvent résulter de cette prestation, soient bien pris en considération dans le calcul du coût net. Dans cette hypothèse en effet, toute situa-

Nr. 54 VAN DE HEER DESEYN

Artikel 2, 8° van de bijlage wijzigen als volgt:

A) Tussen het woord «niveau:» en de woorden «een oproep», het woord «hetzij» invoegen;

B) De eerste zin aanvullen als volgt:

«hetzij een oproep naar een correct gevormd, maar verkeerd nummer dat de aanbieder van het vaste geografische element van de universele dienst niet als verkeerd kan bevestigen.»

VERANTWOORDING

De definitie moet analoog zijn aan die in punt 9° met dien verstaande dat het hier gaat om mislukte oproepen op nationaal niveau. Bij vergelijking met 9° valt op te merken dat men in 8° is vergeten het twee geval van een mislukte oproep op nationaal niveau is vergeten te vermelden, met name dat het om een correct gevormd maar verkeerd nummer kan gaan dat de aanbieder van het vaste geografische element van de universele dienst niet als verkeerd kan bevestigen.

Nr. 55 VAN DE HEER DESEYN

In artikel 1, 15° van de bijlage, de woorden «meer bepaald» vervangen door de woorden «onder meer».

VERANTWOORDING

De memorie van toelichting bij artikel 111 motiveert waarom het principe van onredelijke last in artikel 111 werd weggelaten:

«Uit artikel 12, paragraaf 1, van de Universele dienstrichtlijn blijkt dat de levering van de universele dienst maar kan worden vergoed indien dit een onredelijke last vormt voor de universele dienstverlener.

Het bepalende gedeelte van artikel 111 schrijft voor dat het bedrag van de vergoeding overeenstemt met de nettokosten van de verlening van de universele dienst of met het bedrag dat wordt vastgesteld na het open systeem van aanwijzing, maar voorziet niet in een beoordeling van het onredelijke karakter van de last.

Die manier van doen lijkt in overeenstemming te kunnen worden geacht met de richtlijn, voorzover alle indirecte winst, waaronder ook de immateriële winst, die uit die verstrekking kan voortvloeien, wel degelijk wordt meegeteld in de berekening van de nettokosten. In die veronderstelling vertegen-

tion déficitaire résultant de ce calcul représente nécessairement une charge inéquitable.

La définition que donne l'article 1er, 15, de l'annexe du «bénéfice indirect» permet de satisfaire à cette condition car l'énumération des bénéfices indirects qu'elle donne n'est pas limitative.»

– Le Conseil d'État a formulé l'observation suivante à ce propos:

«La définition que donne l'article 1er, 15°, de l'annexe du «bénéfice indirect» permet de satisfaire à cette condition pour autant que l'énumération des bénéfices indirects qu'elle donne ne soit pas interprétée comme étant limitative. À cette fin, mieux vaut remplacer les mots «plus précisément» par le mot «notamment».»

– La définition de l'article 1er, 15°, de l'annexe contient cependant toujours les mots « plus précisément » ! Elle n'a donc PAS été adaptée à la suite de l'observation formulée par le Conseil d'État (on y lit toujours « plus précisément »), et elle est donc en contradiction avec l'exposé des motifs de l'article 111!

C'est pourquoi il convient d'adapter cet article 1er, 15°, de l'annexe en fonction de l'observation formulée par le Conseil d'État et du commentaire de l'article 111.

N° 56 DE M. DESEYN

Annexe

À l'article 1er, supprimer les points 17° et 18°.

JUSTIFICATION

L'article 1er de l'annexe définit, aux points 17° et 18°, les notions d'«écoles» et de «bibliothèques publiques». Cette définition ne pose aucun problème, mais l'article 1er de l'annexe définit les notions qui sont effectivement utilisées dans l'annexe. Cependant, ces notions ne sont utilisées nulle part dans l'annexe, précisément parce que l'article 116 du projet de loi laisse au Roi le soin de fixer les conditions techniques. Cela n'a donc aucun sens de définir ces éléments dans l'annexe. Si les auteurs ont effectivement l'intention de supprimer le renvoi à l'annexe, les définitions qui se trouvent actuellement aux points 17° et 18° de l'annexe auraient dû figurer à l'article 2 du projet de loi proprement dit. Ce déplacement a été prévu dans d'autres amendements.

woordigt immers elke deficitaire toestand die uit die berekening voortvloeit, noodzakelijkerwijs een onredelijke last.

De definitie die in artikel 1, 15 van de bijlage wordt gegeven van «indirecte winst» maakt het mogelijk aan die voorwaarde te voldoen, omdat de opsomming van de indirecte winsten die daar wordt gegeven niet beperkend is.»

– de Raad van State formuleerde hieromtrent volgende opmerking:

«De definitie die in artikel 1, 15°, van de bijlage wordt gegeven van «indirecte winst» biedt de mogelijkheid aan die voorwaarde te voldoen voorzover de opsomming van de gevallen van indirecte winst die ze geeft niet geïnterpreteerd wordt als een limitatieve opsomming. Het zou beter zijn daartoe de woorden «meer bepaald» te vervangen door de woorden «onder meer».

– De definitie in dit artikel 1, 15° van de bijlage bevat echter nog steeds de woorden 'meer bepaald'! Is dus NIET aangepast aan de opmerking van de raad van State (er staat nog steeds 'meer bepaald'), en dus in tegenspraak met de memorie van toelichting bij artikel 111!

Daarom valt het aan te raden om daar bovenop dit artikel 1, 15° van de bijlage aan te passen aan de opmerking van de Raad van State en de memorie van toelichting bij artikel 111.

Nr. 56 VAN DE HEER DESEYN

In artikel 1, 17° en 18° van de bijlage weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 1 van de bijlage omschrijft in 17° en 18° de begrippen 'scholen' en 'openbare bibliotheken'. Er is niets mis met deze omschrijving, maar artikel 1 van de bijlage omschrijft de begrippen die effectief gebruikt worden in de bijlage. Nergens in de bijlage gebruikt men echter deze begrippen, precies omdat in artikel 116 van het wetsontwerp men de bepaling van de technische voorwaarden immers overlaat aan de Koning. Het heeft dus totaal geen zin deze elementen hier te definiëren. Indien het inderdaad de bedoeling is van de indieners om de verwijzing naar de bijlage te schrappen, dan hadden de definities die nu vervat zijn in 17° en 18° van de bijlage moeten komen te staan in artikel 2 van het wetsontwerp zelf. Deze verplaatsing werd voorzien in andere amendementen.

Roel DESEYN (CD&V)